Serdengeçti

ALLAHA, MİLLETE, VATANA KOŞANLARIN DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

SON HÂDİSELER VE ONLARIN İÇ YÜZLERİ...
Biz bu vatanın kurtuluşunu, onların derlediği ve «İnkılâp Tarihi» adını verdikleri derme çatma kitaplardan (ki bu kitaplar hakikatte şeflerinin fotoğraf albümünden başka bir şey değil) öğrenecek değiliz. Onu biz Galiçya, Çanakkale, Sakarya gazilerinden, Millî Mücadele kahramanlarından dinledik, öğrendik...

UYANIŞ!..
Cevat Rifat Atilhan'ın bir makalesi: Bir ananın zehirli sütiyle beslenmiş üç düşman: Siyonist, Farmason, Dönme...

ASLAN MEHMETÇİK!
Susarsın, gülmezsin! Gidersin, gelmezsin!.. Korku nedir bilmezsin!.. Sen göklerin direği, sen cümlemizin dileği, sen Türkün bükülmez bileğisin!

ÖZÜMÜZ, SÖZÜMÜZ, YÜZÜMÜZ BİRDİR.
Konya: Müslüman şehir... Türk şehir... Sana iftira edenler, sana dirsek çevirenler, sana arkasını dönenler, bir gün gelip yer ile yeksan olacaktır.

GÜLÜNÇ HAKİKATLER...
İrtica babında, koruma kanunu babında, görülmemiş, duyulmamış, dillere destan olacak fıkralar...

GEÇMİŞTE BUGÜN!
1944. 3 Mayıstan hâtıralar: Serdengeçti, Ankara hükümdarı Nevzat Tandoğanın huzurunda... Emniyet Müdürünün odasında... Suret - Cevher nazariyesi. «Kara Kitap»tan parçalar...

VATAN MI, HEYKEL Mİ?
Koruma kanununda heykelleri askerler beklesin fikrini ileri süren Halide Edip Hanıma bir sual!..

İSTİHRAÇLAR: İstikbalde Neler Olacak?
45-50 sene sonra Avrupada bir millet Müslüman olacak; insanların boyu gittikçe küçülecek; bir gün gelip insanlar putlara tapmaya başlıyacaklar; cümlesi helâk olacak.

BAYAĞILAŞAN ZEVKLERİMİZ.
Halk türkülerine bakınız: Karoğlan Karoğlan, ah bilemedin derdimden, derdimden... Oğlan der ki hadi yatalım, kız der ki çatladın mı?.. Tek bas bacanak olamaz! Bu gecede kaçamak olmaz!.. Para vidim aldım, tiridine banıim!.. Ne demek bunlar?!..

ŞİİRLER.
İstanbulun Fethi Destanı'ndan: Evliyaoğlu en kuvvetli şairleri Serdengeçti'de...
Halıcı — Ağam nereden aşar yolu yaylanın?: Nureddin Özdemir — Serencam-ı Millet: Gülahmet oğlu Azmi — Milli cepheninen kuvvetli şairleri Serdengeçti'de...

Sayı: 13 Yıl: 5

ülkü net
www.ulkunet.com

Merhaba Arkadaşlar

Sizlerle 6 aydır konuşamadık!.. Askerdik; vatanî vazifemizi yapıyorduk... Şimdi terhis olduk. Fakat vatana olan vazifemiz bitmiş değil... Borçlarımızı henüz ödeyemedik... Asıl büyük vazife, mukaddes cihad şimdi başlıyor.

Serdengeçtinin 13 sayısıyla tekrar mücadele hayatına atılıyoruz. Allah - Millet - Vatan yolunda yürürken sayısız mahrumiyet ve mahkûmiyetlere uğradık... Bunlar malûm... Bunları tabiî karşıladık, tabii karşılıyoruz. Elbette böyle şeyler olacaktı, olacaktır... Bizler, Serdengeçtiler «yorganda, da, ölüm, uğrunda, da» demiş insanlarız.

Hiçbirimiz anamızdan doğarken «Sen şu kadar yıl yaşıyacaksın!» diye senet almadık. Sigortamız yok!... Ferman Allahındır. Veren de O, alan da. O halde, korkumuz ne, neden, kimden?... Bu yolda, mukaddesler yolunda Allah - Millet - Vatan yolunda canımız da kanımız da anamızın ak südü gibi helâl olsun!

Arkadaşlar! Büyük bir söz var: «Tohum çürümeyince filizlenmez!» Tohum, toprağın içine gömülen tohum, varlığını muhafazada ısrar ve inad etseydi, çürümeseydi, toprağa düşmeseydi yükselemezdi... Her düşüşte bir yükseliş, her kendini kaybetmede, Serdengeçmede yeni bir oluş, var... Baş vermeden boy vermek yok!... Ölmeden dirilme yok!. Yağma yok öyle!.. Bu dâva fedakârlık ister, fedailer ister. Serdengeçtilerin felsefesi, yolu işte budur...

Girdik, gördük ve dinledik ki: partilerden, cemiyetlerden, derneklerden hayır yok!... Bu teşekküller maalesef birleştirmekten ziyade ayırıcı, gayırıcı bir rol oynuyorlar... Türlü ihtiraslar, türlü hizipler, karşılıklı ithamlar, iç tüzük, dış tüzük münakaşaları, usul hakkında nutuklar, nümayişler, alâyışlar, beyannameler, kahrolsun, yaşasın sesleri bir hengâmedir gidiyor. Dostluk yerini, düşmanlığa, sevgi intikama, din kine terkediyor... Esefle kaydedelim ki bu didişme bu çekişme, çekiştirme yalnız gençlerimiz arasında değil, yaşlılarımız arasında, da var!. Onlar, da böyle. Mukaddes ve büyük dâvanın heyecanı, aşkı - ateşi içinde anlaşma, kaynaşma, birleşme, kendinden geçme yok!... Bu dâvanın fedaisi yok!... Amelesi yok!... İşçisi yok!... Neferi yok!.. Elbette ki zaferi yok!.. Herkes, hepimiz komutanız, kumandanız!... Her birimiz kendimizde büyüklükler vehmediyoruz... Emrediyoruz... Hükmediyoruuz. Halbuki gerçek büyük olan Cenabı haktır; hüküm onundur, emir onundur, onu unutuyoruz... Bizi gören, bilen, bize «şahdamarımızdan yakın» bir varlığın, bizi aşan, bizi idare eden bir kudretin mevcudiyetini, her an, her nefeste hissetmedikçe onun emrine girmedikçe, benlikten «Ene» den geçmedikçe bu dâva yürümez, yürümez vesselâm!...

Ne derneklerle yürür, ne cemiyetlerle, ne partilerle, ne patırdılarla, ne mecmualarla, ne gazetelerle...

Onun için Serdengeçti, bir çok müracaat ve ısrarlara rağmen hiç bir partiye girmiyecek, hiç bir dernek kurmıyacak, veyahut kurulan derneklere, cemiyetlere katılmıyacaktır...

Bu türlü teşekküller, ihtiras adamı, partici, nutukçu, alâyişçi, nümayişçi yetiştiriyor. Biz bunlardan nefret ediyoruz. Biz parti adamı değil, memleket adamı, nutukçu, söz adamı değil, iş adamı, politikacı değil, gönül adamı, samimi adamı arıyoruz, istiyoruz. Bizim cemiyetimizin, bizim derneğimizin yeri (lokalimiz) birbirimizin kalbi, gönlüdür. Biz Serdengeçtiler birbirimize, defterle, adresle, kayıtla kuyutla değil, kayıtsız şartsız bağlıyız... Tüzüklerle müzüklerle işimiz yok... Biz bizi biliriz... Gözümüzden biliriz, yüzümüzden biliriz... Tüzüğümüz Tanrı buyruğudur. Yazımızı o yazmıştır. Bu yazı alınımızın yazısıdır. . Dertlerimiz, kederlerimiz, kaderlerimiz birdir. Biz Allah yolunda birleştik. Allah yolunda birleşenler ayrılmazlar.

Şimdiye dek olduğu gibi, bundan sonra da, durmadan, bıkmadan kelle koltukta mücadele edeceğiz... Muhakkak ve muhakkak Allahın izniyle yerli, yabancı bütün düşmanlarımızı yeneceğiz. Dost düşman, şunu bilsin ki: dostlarımız kadar düşmanlarımızın da peşindeyiz... Bırakmıyacağız... Bizim dâvamız Allah için, millet için, vatan için bütün mukaddesler aşkına, can veren, kan veren, canını, cânanını bütün varını veren, Mehmetçiğin dâvasıdır. Bir daha söyliyelim. Bu memlekete ve bu millete, bitmiş tükenmiş insanlardan, ittihat ve terakki artıklarından, partilerden, particilerden hayır gelmez!. İş yok onlarda...

Ne varsa gençliğimizdedir. Ümit onda... Sevgi onda... aşk onda... Yarının büyük ve mamur Türkiyesi bu çürümüş, yıpranmış, yalama olmuş, iradesiz, idaresiz, iktidarsız iktidar düşkünlerinin elinde değil, genç sinelerin, aşınmamış vicdanların, harama uzanmamış ellerin, dik başların, kavi omuzların üzerinde yükselecek!.. Bugün, böyle bir gün gelecektir arkadaşlar..

Hepinizi sevgi ve saygılarla selâmlarız.

Serdengeçti

www.ulkunet.com

SON HÂDİSELER VE ONLARIN İÇYÜZÜ

Bab-ı âli kaldırımlarında, irtica yaygarası koparılır, inkılâpçılık ve Kemalizm maskesi altında, bu milletin imanına, vicdanına sövülürken, biz askerde idik; Serdengeçti de çıkmıyordu. Halbuki bu hususta bizim de söyliyeceklerimiz vardı.

Şimdi bu hâdiseler ve ona bağlı heyecan dalgası yavaşlamış, hattâ sönmüş bulunuyor. Onun için meseleyi hislerimizden, heyecanlarımızdan azade, objektif bir şekilde mütalâa edebiliriz.

Hâdise malûm: Kıyamet, Kırşehirde, Atatürkün heykelinin kırılmasiyle kopuyor. Bu alelâde bir zâbıta vakasıdır. Suçlu yakalanır, cezası verilir.

Bu iş oranın mesul makamlarını, emniyet müdürlüğünü, ve C. savcılığını ilgilendirir; böyle olması lâzım... Fakat hayır: Bizim Bab-ı âli sekenesi, Beyoğlu sefihlerine, dönmelere, halkı heyecana getirecek hâdise lâzım. Sürümü çoktan, çok aşağılara düşen aşağılık bir gazetenin başyazarı, 2000 senelik bir Yahudi kini ile feryat eder: «İrtica var!.. İnkılâp elden gidiyor!..» Diğer bir Selânikli onu takip eder: «Evet var!.. Başını ezmeli!..» Bu Yahudi ceridelerinde, bir oğlan eskisi, bir C.H.P. artığı gençliği tahrik eder: Bir sürü gafil genç, gece sokaklara dökülür... İstanbul ikinci bir Patrona Halil isyanına şahit olmaktadır!.. Dönmelerin kışkırttığı, C.H.P. nin teşkilâtlandırdığı bu zorbalar, fikre karşı küfür savurur; vicdan hürriyetine diş biler, yumruk sıkar. Bir hukuk devleti olan Türkiyede kanun üstüne çıkar, vatandaşın hürriyetini, malını, canını tehdit eder!.. «Eğer İstanbul sokaklarında kanlı fener alayları görmek istemiyorsanız...» misillû nâralarla hükûmeti tehdit eder!.. Bu, vaktiyle komünizm aleyhinde nümayiş yapan gençleri, nizam düşmanlığı, Gardistlik, Troçkistlik, hattâ vatan hainliği ile itham edentahrikçilerin eseridir. Tahrikçiler, tertipçiler bu sefer de Menemende yaptıklarını yapacaklardır. Fakat ne yapsınlar ki iktidar ellerinde değildir. Onun için, Atatürkü alet ederek, Atatürk sevgisini istismar ederek, gençliği «Size güveniyoruz, size inanıyoruz, Kahramanın çocuklarısınız» diye pöhpöhliyerek, bizden olan bu genç ruhları, kanun üstü bir kuvvet olarak kullanmak

Bizler, vatanın kurtuluşunu «İnkılâp Tarihi» dedikleri şeflerinin fotoğraf albümünden başka bir şey olmıyan derme çatma kitaplardan öğrenecek değiliz.

istediler. (Heykel hâdisesini ihdas edenler de onlar... Dikenler de onlar, yıkanlar da.. Fail de onlar, mef'ul de onlardır.)

Heykel hâdisesi geçti. Fakat onlardaki mukaddesat düşmanlığı geçer mi? Farmasonlar, dönmeler, C. H P. artıkları, mukaddesat düşmanlığını ayakta tutmak için yeni yeni hâdiseler ihdas ettiler. Yaygarayı Kırsehirden Konyaya naklettiler. Konyaya bağlı Kadınhanı kazasının D.P. kongresinde, köylü bir atandaş «tagddüdü zevcat» meselesinden bahsetmiş. Konya milletvekillerinden ikisi de, seçmenlerine yazdığı mektuplarda, din hususundaki isteklerinin yerine getireceğini bildirmişler. Vay sen misin bunu söyliyen, böyle mektuplar yazan!.. Tabii herkesten evvel bu mesele «Yalman»ı alâkalandırır. Yahudinin girmediği yer mi var?! İşte zarfın içine bile burnunu soktu!.. Milletle vekilinin arasına girdi. Böylece İstanbulda Ahmet Emin ve güruhu, Ankarada bir Zafer sarhoşu eşinecek bir çöplük, istismar edecek heyecan, gazete satacak yeni bir hava yarattılar.

Maksatları, milleti birbirine katmak, düşürmek, hükûmeti şaşırtmak, inkılâpçılık ve Atatürkçülük perdesi arkasında kendi oyununu, Yahudi oyununu rahat rahat oynamak... C.H.P. nin yemsiz kalan ceridecileri de aynı sahnede, aynı kıyafetlerle oynadılar... Karamandan, Konyadan düzme, uydurma irtica haberleri neşrettiler! Onların da gayesi, halkın iradesiyle iktidara gelen D.P hükûmetini taciz etmek, âciz bırakmak böylece siyasi irtica, şeflik sistemini hortlatarak tekrar iktidara geçmek!..

Bu şom ağızlılar, bu nikâhsız kalemler, bu putperestler, bu teresler, bu Allah, millet, vatan düşmanları, Selânik dönmeleri, şunu bilsinler ki: Bu vatanı, bu milleti suyun öte tarafından gelen gayri Türkler kurtarmadı!.. Bu vatanı; bu milleti biz kurtardık, biz... Müslüman Türk milleti!..

Meçhul şehidi malûm maksatlar için kullananlar, Mehmetçiğin iskeleti üzerine apartıman kuranlar, maişetlerini gazetelerine koydukları yalancı, yabancı manşetlerle temin edenler, yıllarca Halkevlerinde, şurada burada verdikleri temsil ve müsamerelerle ecdadımızı maskara edenler, mâbetleri kapayıp, randevu evleri açanlar, kalbleri mühürleyip dilleri bağlıyanlar, arı, namusu, hayayı geriliktir diye kaldıranlar, miletin mazisine, mukaddesatına saldıranlar, bütün bunlar işte böyle zaman zaman hâdiseler ihdas ederek, yaygaralar koparark bu toprağın, bu vatanın hakiki sahiplerini, Müslüman Türkleri sindirmek, yıldırmak istiyorlar. Bunu niçin yapıyorlar?.. Çünkü namussuzlar en çok namuslu insanlardan korkar. Yıllarca sistemli, kasıtlı, tertipli bir mukaddesat düşmanlığından sonra, son zamanlarda, münevver Türk gençliğinde birdenbire uyanan, canlanan, iman hareketinden, bu «bâsû bâdelmevt»ten korktular... «Dinin kökünü kazıdık» diye iftiharla söyliyen, yazan, yayan bu köksüzler, bu soysuzlar, Anadolu çocuklarının kara bağırlarında şahlanan, iman dolgasından, bu ummanda boğulacaklarından korktular.

Ne zaman Anadoluda böyle iman hareketi görülse, böyle bir dalgalanış olsa, bu Beyoğlunun frengili tatlı su frenkleri, hep bir ağızdan ulurlar: «İrtica var, ırkçılık var, irtica hortluyor... Kökünü kazımalı!..» Onlar şunu bilsinler ki: Bıçak kemiğe dayandı, artık bu millet uyandı... Bu sefer biz onların kökünü kazıyacağız... «Bu topraklar için toprağa düşenlerin» çocukları, bizler bu vatanı, bu milleti hangi ruhun kurtardığını biliyoruz. Vatanın kurtuluşunu C.H.P. nin derlediği, tertiplediği şeflerinin fotoğraf albümünden başka bir şey olmıyan inkılâp tarihi adını verdikleri derme çatma kitaplardan öğrenecek değiliz! Bu vatanın kurtuluşunu bizler: Galiçya, Çanakkale, Sakarya şehitlerinden, gazilerinden, Kuvayı Milliyecilerden dinledik, dinliyoruz... Artık şu şarkıyı göğüslerimizi gere gere söyliyebiliriz:

Ey vatan! Göz yaşların dinsin,
yetiştik çünkü biz!..

Osman SERDENGEÇTİ

www.ulkunet.com

U Y A N I Ş !

Serdengeçti okuyucuları Cevat Rifat Atilhan'ı tanırlar. Onu ayrıca takdim etmeye, tanıtmaya lüzum yok!.. Cevat Rifat yıllardır, bu mukaddes dâvanın ön saflarında kafası, silâhı, kalemi, hepsinden üstün yılmak bilmiyen, iman ve iradesiyle çarpışmış bir İslâm-Türk mücahididir. Kendisinden Allah razı olsun... Bundan böyle Cevat Rifat Atilhan Serdengeçti'de yazacaklardır. Okuyucularımıza müjdeleriz...

Serdengeçti

Bir buçuk asırlık derin bir gaflet uykusundan uyanıyor ve bu uykunun bize yedi taçlı ve birçok taçsız zengin vatan parçasına mal olduğunu görüyoruz. Fakat çok geç!..

Kâbuslu bir ölüm uykusundan zor da olsa, geç de olsa uyandığımız ve gafletten silkinmekte olduğumuz artık inkâr edilemez.

Sürü sürü haçlı orduların yıkamadığı, yıkmak şöyle dursun kılına bile halel getiremediği koca Türk milleti, ufak bir basiretsizlik ve dikkatsizliğin kurbanı oldu. Bu gaflet bize çok, hem de pek çok pahalıya mal oldu. Düşman kaleyi içinden fethetmeğe ve bizi kendi elimizle yıkmağa çalıştı. Dünyanın üç kıtasında şanla, şerefle dalgalanan mübarek bayrağımız o kıtaların burçlarından indirildi. Ricatler, felâketler, inhidamlar birbirini takip etti.

Sadık, fedakâr ve cesur Trablusgarp eliraizden namertçe ve namussuzca koparıldı. Askersiz, silâhsız ve müdafaasız bırakıldı. Sultan Hamidin tahtiyle beraber koca bir vatan parçası da yıkılıp gitti.

Bugün artık gün gibi isbat edilmiştir ki yüz elli sene evvel başlıyan ve fakat şu menhus kırk sene içinde en azgın bir şiddete ulaşan meş'um felâketlerin sebepleri ve amilleri apaçık meydana çıkmıştır.

Bir ananın zehirli sütiyle beslenmiş üç düşman: Siyonist, Farmason ve Dönme...

∴

Vaktiyle babalarımız; şu otuz sene içinde yine bu uğursuz teşekküller tarafından bize istihfaf ettirilen ecdadımız, bu mel'un ve müstekreh teşekküllerin bütün şer ve melânetini bizlerden bin kere daha sarih, bin kere daha vâzıh anlamışlar ve ona karşı tedbir almışlardı. Fakat yetmiş beş seneden beri bütün dünya Yahudilerinin el ve ağız birliğiyle yaptıkları propoganda tufanı içinde şaşırmış olan milletimiz, hakikatlerden uzaklaşarak, döndürülen büyük entrikalardan gafil olarak başımıza örülen çoraplardan habersiz kalmıştır.

Bu alâkasızlıktır ki Farmason, Siyonist ve Dönmelerin meydanı boş bularak pervasızca ve korkusuzca milli bünyemizde istedikleri tahribatı fazlasiyle yapmalarına imkân vermiştir.

Bizim lâkayıtlığımızdan ve lâübaliliğimizden aldıkları cüret sayesindedir ki maddemizi ve mânamızı ta iliklerine kadar sömürerek ve kuvvetlerimizi tüketerek sahte faktörler ve riyakârane propogandalarla bizi derin bir uçurumun kenarına getirip bırakıvermişlerdir.

∴

Onların son hedefleri ve son arzuları Müslüman Türkü İslâm dünyasından koparıp atmak ve sonra da ka'r-ı tarihe gömerek Siyon oğullarının öcünü almak ve tasavvur ettikleri dünya hegemonyası hayaline engel teşkil ettiğini zannettikleri Türkleri bütün bütün sahneden uzaklaştırmak.

Farmasonların küstah bir şımarıklıkla sahneye çıkmaları, bütün Dönme ve Yahudilerin müşterek mesaisi ve elbirliğiyle alkışlanmasıdır ki milletimizi daldığı derin gaflet uykusundan uyandırmış ve tedbir almağa sevketmiştir.

Şimdi memnunlukla görüyoruz ki, zararın bu noktasından geriye dönmüş bulunuyoruz. Millet Meclisi kürsüsüne kadar intikal eden ve kahraman Türk milletvekillerinin cesurane müdafaalariyle halk efkârında büyük heyecanlar doğuran hamleleri ve teşebbüsleri; Türk milletinin mahvını istihdaf eden Farmasonlarda müthiş bir şaşkınlık ve korku tevlit etmiştir.

Milletimizin uyanan şuuru, aklı selimi ve kendine has ince zekâsı ve kavrayışiyle iyice anlaşılmış ve görülmüştür ki, Farmasonla Siyonist ve Yahudi ile Dönme arasında hiçbir karakter ve faaliyet farkı yoktur.

Cümlesinin hedefi ve arzusu bir noktada toplanır: Zengin bir vatan toprağı üzerinde sefil ve sergerdan yaşayan Türk köylüsünün son damla kanını içmek, onu İslâm âleminde haiz olduğu yüksek itibardan düşürmek ve bütün bütün harita-i âlemden silip süpürmek...

∴

Bugüne kadar basiretimizin bağlı olmasından ve düşmanlarımızın müthiş bir teşkilâta sahip olmasından ötürü zehirini varlığımızın en hücra köşelerine kadar zerk eden bu üç düşman, şimdi milletimizin daimî teyakkuz ve intibah adesesinin altında zevale ve yok olmağa mahkûm bir vaziyete düşmüştür.

Bugünün muhterem nesline bu acı ve korkunç tarihî hakikati bütün çıplaklığiyle anlatmak en büyük vatan vazifesi ve hepimizin en başlı ödevini teşkil eder!

Cevat Rifat ATİLHAN

FARMASONLAR

İslâmiyeti, Türklüğü yıkmak için nasıl çalıştılar

Yazan: Cevad Rıfat ATİLHAN

Otuz senelik bir tetkik ve bir ömür boyunca mücadele neticesinde meydana gelen muazzam eser.

Bizde bu mevzuda bu kadar mühim ve vesikalı bir eser yazılmamıştır Son devir tarihimizin en karanlık vak'aları, millete yapılan suikastlar, Türklüğü yıkmak için kurulan tuzaklar, Siyonizmin oynadığı korkunç rolleri. Bütün delilleri ve vesikalariyle.

Ağyar eline geçirmemek için müvezzi ve kitapçı eliyle satılmaz. Siparişlerde acele ediniz. Fiatı: 4 liradır.

Sipariş yeri: S. Atilhan. Aykurt Neşriyatevi Eski Konak sokak No: 7 Beşiktaş — İstanbul

www.ulkunet.com

Aslan Mehmetcik

Sen benim baş yazım, alın yazım, baş tacımsın!.. Bu sefer seni daha yakından tanıdım, seninle yattım, seninle kalktım... Mektuplarını okudum; gözlerinin içine baktım! Senin tasan benim tasam, senin kederin benim kederim, senin kaderin benim kaderim oldu!..

Seni bir türlü değil, bin türlü sevdim!..

Anam gibi, kardeşim gibi, vatanım toprağım gibi sevdim.

Ne çare sana doyamadan ayrıldım!.. Sana hiç doyulurmu?..

Benim sessiz sedasız, sabırlı Mehmedim!... Varlığımızın esası sensin! Dirliğimiz, birliğimiz sensin... Şerefimiz, şanımız sensin!..

Sen olmasaydın, sen olmasaydın, biz olur muyduk? Sen ölmeseydin biz kalırmıydık?

Şu alev, alev yanan ocaklar şu dalga dalga sancaklar, şu insanlar, şu köyler, şu kentler şu bucaklar seni anar, seni tanır, seni söylerler!..

Fakat sen hep susarsın!.. ölürsün, gülmezsin!.. gidersin, gelmezsin!..

Sual sormazsın...

Senin kahramanlığını, senin türkünü bile başkaları söyler...

«Bura yemendir,
Yolu çemendir.
Giden gelmiyor,
Acap nedendir?»

Nedendir bilinmez, Gidilir gelinmez, verilir alınmaz. Bu hal böyledir Mehmedim!..

Sen göklerin direği, sen gönlümüzün, cümlemizin dileği, sen Türkün bükülmez bileğisin!..

Dün Yemende idin bu gün Korede...

Sen tarihini meydanlarda yazan, sen göklerde gönüllerde gezen, talihini meydanlarda deneyen ersin!.. Allah için vatan için, her zaman, her daim seferbersin... Çanakkalede 7 iklime 70 millete, 700 yıllık korkunç bir medeniyetin bütün imkânlarına karşı koyan sensin!..

Sen, tepelerinden, ahiret ve mahşerlerin göründüğü, Allahuekber dağlarından, kendi mukadderatını gördün. Peygamberlerin Tanrılarından nida bekledikleri uçsuz bucaksız çöllerde, sina çöllerinde savaşlar verdin!..

Tarih sana hayran, cihan sana hayran, cümlemiz sana hayran!.. Sen cengi düğün, ölümü bayram bilirsin.

Düğün mü var, bayram mı var, vatanın mı dar? Nereye gidiyorsun, nereye?

— Koreye!..

Bir bahar günü hayatının baharında... Çok, çok uzaklara gidiyorsun!.. Sarı yüzlü, çekik gözlü insanlar diyarına... Doymadan baharına... Gidiyorsun!.. Benim garip, benim dertli, benim mahzun Mehmedim... Gittin!.. Koreyi de bizim için bir vatan ettin!.. Tıpkı anavatan gibi, Anadolu gibi... Çünkü orada sen varsın!.. Çünkü Kore topraklarında senin kanın var!.. Senin bastığın her yer vatandır bize, Mehmedim! . Düşmanı sen getirdin dize, Mehmedim!..

Bu bahar Kore dağlarında akan sularda damla damla sen varsın! Esen rüzgârlarında, dalga dalga sen varsın! Açan çiçeklerinde renk renk, al al, yeşil yapraklarında yol yol sen varsın Mehmedim, sen varsın!..

Osman YÜKSEL

Atlantik Paktı Ve BİZ

Aylardır, hattâ yıllardır devam edip gidiyor. Türkiye Atlantik Paktına alınmalı mı, alınmamalı mı?.. Amerika taraftarmış, İngiltere düşünecekmiş!. Fransa istemiyormuş! Bir sürü «müş» bir sürü «muş«» Amma Korede harp çıkar çıkmaz nüfusuna nisbetle en çok asker gönderen biziz. Ateş hattında çarpışan biziz. Ölen biziz. Çok akıllı dostumuz İngilterenin iki tugayı var... Ölü miktarı 200 ü geçmiyor. Sonra bu askerler halis kan İngiliz de değil!.

Şu yarısı bolşevik, yarısı kozmopolit Fransa, Almanlara bir ay dayanamıyan Fransa, Marşal yardımından bizden 25 defa daha fazla yardım gören Fransa!... Bizim Atlantik Paktına girmemiz bunların keyfine kalmış! Fransanın Korede olmuşu bir taburu var... Amerikanın kullandığı askerleri bile Amerikan değil! Filipinli, Güney Koreli...

Topunu Kızıllar şimdiye kadar coktan süpüreceklerdi... Onlar bizim Mehmetçiklerin süngüsü sayesinde, kanı bahası sayesinde tutunuyor. Biz dünyanın en az nüfuslu milletlerinden biriyiz. En büyük düşman da yanı başımızda... Hal böyleyken bu gön derdiğimiz üçüncü posta!.. 1800 mehmetçik daha gidiyor. Türkiye Rusyanın karşısında en büyük kara kuvvetidir. İnsanın çıldıracağı geliyor! Hâlâ bu adamlar Türkiyeyi Atlantik Paktına alalım mı, almıyalım mı? diye geveleyip duruyorlar!.. Gâvur değil mi? Hepsinin Allah.. Hükûmetin yerinde ben olsam, bundan böyle Koreye bin değil, bir nefer bile göndermem... Dayatmalı...

NOT :

Bizim dâvamız, Mehmetçiğin dâvasıdır. Biz onun derdiyle dertlendik, sevdasıyla sevdalandık. Gerçek kahraman odur. Heykeli dikilmesi lâzım gelen biri varsa o da, Mehmetçiktir. Mehmetçiğin ne büyük bir varlık olduğunu askerlikten sonra daha iyi anlamış bulunuyoruz. Kalplerimizin, gönüllerimizin saltanatı onundur. Bundan böyle.

Kore şehidleri üzerinde tekrar duracağız. Gelecek sayımızda Serdengeçtinin Korede döğüşen arkadaşlarından, Serdengeçtilerden mektuplar, kahramanlık menkıbeleri neşredeceğiz. Ayrıca Osman Yükselin Kore şehidleri için yazılmış, içli, hisli, uzun bir ağıtını okuyacaksınız... Aslan Mehmetçiğin, aziz şehidlerimizin ruhu şadolsun! Şimdilik bu kadar.

www.ulkunet.com

Özümüz, Sözümüz, Yüzümüz Birdir

Konya!.. Fedakâr, mübarek şehir... Müslüman şehir, Türk şehir!.. Yüce Mevlânânın durağı... Konya ve Konyalı: Her kuvvetli, varlık gibi özentinin, iğretiliğin, mukallitliğin düşmanı... Konya, Benzemez, benzetir. Hükmettirmez, hükmeder... Denilebilir ki Konya inkılâba değil, inkılâp Konyaya uymuştur. Vatan kurtuluşunun, millî mücadelenin en ağır yükünü çeken Konya, bu asaleti, yiğitliği, dayatması yüzünden yalancıların, yabancıların, Adıtürklerin iftirasına uğradı. Onun için Konya, şimdi dargın ve durgundur. Fakat Konya ve Konyalı ruhu ölmedi... Son hâdiseler bize bunu gösterdi. Dost, düşman şunu bilsin ki: Konyaya, bu mukaddes ülkeye, iftira edenler, dirsek çevirenler, arkasını dönenler bir gün gelip yerle yeksan olacaklardır.

Şimdi size Konyalı ruhunu, bu yerli ruhu taşıyan, memleketinin derdini dile getiren K. İmer'in heyecanlı bir yazısını takdim ediyoruz. Serdengeçti bundan sonra millî cephenin ateşli gençlerini bağrında toplıyacak, vatan çocuklarının sesini memleketin dört bucağına ulaştıracaktır.

Serdengeçti

Konya! Talihsiz, bahtsız şehir!. Susuz bozkırlarınla çatlak toprakların, asırlar boyu daima bir damla suya hasret kaldı. Asırların kavradığı bir tarih boyunca gelip geçen nesillerden, sana yadigâr, bir sürü âsâr kaldı. Hayır! Onlar da kalmadı. Yavaş-yavaş o ezeli ve ebedi ihmalkârlıktan yana nasibin, seni bu nimetlerden de mahrum bırakacak gibi... Sen, birçok büyük insanları, gücünden, kuvvetinden ne yettiyse onu çıkarıp vererek bağrında yetiştirdin! Lâkin, onlar seni ekseriya kestane misâli terkettiler: Ve bir daha sana dönmediler. Nasipsiz şehir. Aziz Konyam! Bari ben sana yâr olabilsem! Değerim az da olsa, hiç olmazsa seni terketmeyenlerden, seni sevenlerden biri olacağım. Bu sana da, bana da yeter. Biz ikimiz de fazlasını istemeyiz!...

İşte dostlarım, benim asil Konyam böyle bir haldedir. Bu şehrin sakinlerinin nasıl mütevekkil, ve sabırlı insanlar olduklarını bir bilseniz!... Yağmura, yağdığı mahdut günlere kadar hasret kalan bu beldenin bozkır ruhu, insanlarının içine sinmiş, onları sır dolu, sabır dolu bir karaktere bürümüştür.

Konyalı işiyle gücüyle meşguldür. Kimsenin iyisine kötüsüne karışmaz. Tevekkül ve sabır sahibidir. Müminidir. İslâmiyeti, bundan bin üç yüz kûsur sene önce çölde intişar ederken, yayılırken kabul edilen ruhla sever, benim hemşehrilerim. Esasen çöl ve bozkır, amca çocukları gibidirler...

Konyalı müslümandır dedik. Bunun isbatı için câmileri kâfi delildir. Konya ve câmi... Bunları birbirinden ayırmak çok zor, çok güç. Hattâ mümkün bile değil. Ya, nasıl Konyalıyı câmiden ayırırsın ki!...

Bir dönme Yahudi kalktı, bu beldenin sâkinlerini, «Kızıl kuvvetin» elinde oyuncak olmakla itham etti. «Dinime dahleden, bâri müslüman olsa» derler. Dönme yahudi, ne anlar islâmlıktan, islâmiyetten!

Yalman efendi, baştan ayağa yalan efendi! Konya'da söyledim, gene de tekrar ediyorum: Senelerin karakterinde bir insicam yaratamadığı yegâne adam, dönme Yalman'dır!.

Dine bağlılığı irtica, dinine bağlı olanı mürteci sayanlar hep malûmumuzdur: Kızıllar, Masonlar, Siyonistler ve nihayet İNKILÂP SOFTALARI veya YOBAZLARI... Baştan üçü Allahsızlık ve din düşmanlıklarıyla mâruf olanlardır. Sonuncuları, C. H. P. nin alâmeti farikası olan mâhut altı oka inandıkları için, bir bakıma da KEMALİST kelimesini benimsei, inhisarları altına alırlar... Halbuki Kemal nerede, bu zavallı mahlûkat nerede!.

C. H. P. li demek; materyalist (mad deci), zorba, eli bayraklı, başı bozuk yeniçeri demektir. Yeniçeri adı bu devşirmelere pek yaraşır. «27» sene milli bayramlarda nutuk çektiler, yalan attılar. Yeyip, içip yan yattılar. Milyonlara milyonlar kattılar. Elhasıl ortalığı toza dumana verip, halkı biribirine kardılar, kattılar... Fakat, şimdi de yerlerde sürünüyorlar. Her birini bir gün anarken -hâlen olduğu gibi- hendek mekân diye anacaklar.

Milletin dinine tecavüz ettiler. Bir ırzımız kalmıştı geçilmedik! Şükür Allah'a ki, 14 Mayıs imdadımıza yetişti.

3 Mayıs 1944 te Milliyetçi, müslüman ve mukaddesatçı gençleri (Türk çüleri), zindanlarda inleten, tabutluklarda terleten sağır sultan ile kalın marsık kaşlı sahte mevlevî, yedikleri «İlâhi sille» ile cezalarının bir kısmını çekiyorlar. Bu, bu dünyadaki, ya öbür dünyadaki cezalar?!... Umulur ki, bunlar tabuta da konmadan hendeklere sürünüvere...

Konya'da; bu «27» senenin günahkârları tarafından hususi surette yetiştirilenlerin; Kırşehir'de, bir fâniyi putlaştırmalarını doğru bulmadığımızı söyledik. Gene de söylüyoruz ki, Kırşehir'de yapılanlar doğru değildir! Biz onları tel'in ederek terzil etmeye tenezzel etmeyiz; fakat, onlar 20 martta bize karşı yaptıklarından utansınlar.

Efendiler! Biz putperest değiliz. Bin üç yüz kûsur sene önce, Kâbe'de «365» adet put kırılırken, bundan güdülen maksat, tapılacak yegâne mâbudun ALLAH olduğunu ilân etmekti. Bizi umumî efkâra yanlış tanıtmaya çalışan ve sözlerimizin asıl mânasını yanlış aksettiren ULUS (Tersten okunacak!) gazetesine inanıvereeler; bizi ve temsil ettiğimiz zihniyeti daha iyi anlamışlardır.

Peygamberimiz, bir gün kendilerine bir ağacı hürmetle göstererek,

«— İşte, bu ağaca arkanızı dayayarak geçen harbde küffara galebe çalmıştınız» diyen hazreti Ali' ye,

«— Bu ağaç, beni ben öldükten sonra, sizlere hatırlatarak, sizleri belki de putperestliğe sevkedebilir; benim sevgimde putperestlik geri gelebilir; halbuki, yegâne tapılacak sevgili: ALLAHTIR» diyerek; o ağacı derhal kestirtmek suretiyle cevap verir.

Bu hadis-i şerifi, Kırşehir hadisesine misâl olsun diye, Konya'daki nutkumuzda aynen anlattık. Zannederiz ki, sözlerimizden çıkan mânâ ve bu hadisin ruhunu bütün okuyanlar anlamışlardır!

İşte! Bizim yüzümüz ve bu yüzde görünen ruhumuz budur. Hakikat budur!. Esasen biz müslümanız. Yalanla, dolanla ve riyayla işimiz ve ilişiğimiz yoktur. Hepsi bu kadar...

M. Kubilây İMER

www.ulkunet.com

İstanbulun Fethi Destanından

Devirlerden bir köhne devirdi devrilen
Bizans duvarlarında.
Tunç nalgırlerin taştan taşa çarpan sesiydi
Çanlarda felâket - felâket büyüyen.

Ruhtan yana ,imandan yana bir nebze harç yok;
Kanun ve kanun üzre yücelen kalelerde.
Ne top, ne de mancınıktı deviren kapıları
Müslüman - Türk'ün sesiydi kelime-i tevhid ile
Tekbir ile surları aşan,
Ve harap vicdanlarda adalet - adalet büyüyen.

Buydu demek, buydu demek kaderin
Bu mübarek fethe memur ettiği ordu:
Son hücumunda safları râyet - râyet büyüyen.
Hep bu askerdi demek, düşenlerin ardından
Secdeden doğrulur gibi yükselip
İbadet - ibadet büyüyen.

Hep bu topraktı demek, düşenlerin ardından
İğri kılıç gölgesince düşülen yerde
Cennet - cennet büyüyen.
Şavki vurmuş kanadına Ulubat kartalının
Bu ne sancak, burçların yücesinde
Âyet - âyet büyüyen.
Bu yiğit miydi Konstantaniyyenin
Gelmiş - gelecek İstanbul cenklerine
Şafaklarına karışıp
Şehadet - şehadet büyüyen.

Kırk bin yiğidin önünde bir beyaz atlı:
Sultan Fatih Mehmetti gelen.
Sabah güneşinde mübarek zaferiyle
Saadet - saadet büyüyen.

Geliyor Sultan Mehmet
Fetihlerce mehabet - mehabet büyüyen.
Tasvirine kul kalemlerince mecal yok
Çizilmiş sureti,
Nûru tarif edilmiş Hadis-i şeriflerle
Buydu demek asırlarca rivayet - rivayet büyüyen.

EVLİYAOĞLU Gök-Han

Serencam-ı Millet

Dosta karşı düşman ile eyledik çok ülfeti
Hem içerden hem dısardan yıktık âli devleti
Yükledik bunca zamandır köylüye hep külfeti
Hakkı çiğnetmekle öğrendik asırlık şöhreti
«İki mikrobu beşerdir mahveden bu milleti
Fikr-i istibdad ile zehr-i tagallüp şiddeti»

Küfredip çıkdık içinden milletin efkârına
Dehr içinde yandık Allah biz cehennem nârına
Suçlu suçsuz uğradık ağyârın ihbârına
Gitmesin aslâ efendim gitmesin hiç ârına:
«İki mikrobu beşerdir mahveden bu milleti
Fikr-i istibdad ile zehr-i tagallüp şiddeti»

İrticâdır tutturup düştük dalalet bahrına
Kaç şeririn, kaç hâbisin uğruna, hem kahrına
Yüz çevirdik kaç asırdır cümle ibret bahrına
Milleti soymakla çıktık biz ticaret bahrına
«İki mikrobu beşerdir mahveden bu milleti
Fikr-i istibdad ile zehr-i tagallüp şiddeti»

GÜLAHMEDOĞLU Azmi

"Ağam nereden aşar yolu yaylanın,,

Bu akşam Dadaşlar bar oynadı gözbebeklerimizde
Bu akşam seni bir daha duyduk Erzurum şehri
Bir daha doldurduk göğsümüze
Uzak hatıralar gibi.
Bu akşam kuvvet oldun dizlerimizde
Bu akşam ışık oldun, renk oldun, ses oldun.
Bu akşam yeniden yarattın kalbimizi
Yeniden kaderimiz yazıldı «Kop dağı» na;
Dumlu ya, Göktepe'ye, Palandöken'e.
Yeniden asker olduk, top olduk, tüfenk olduk
Yeniden bağrına döndük yayla gecelerinin
Yeniden çekildik hudut boylarına, bayrak gibi
Dalgalandık, namımız söylendi pervasız
Yeniden sahibi olduk bu yurdun
Atsız - arabasız.
Bir yayla gecesinde başladı ilk aşkımız
Toprağın bağrında çatlıyan tohumlar gibi
Bir yayla gecesinde yüreklerimiz geldi avcumuza
Bir yayla gecesinde gönül verdik, can verdik.
Bir yayla gecesinde sevdik, yaşadık ve unuttuk
Nasıbi.
Şimdi sen avuçlarımızdasın
Nabzımız seni alkışlıyor durmadan
Seni yaşıyoruz gecenin her saatinde
Bir ömrü yaşar gibi.
Senin gözbebeklerinde yaylamın rengi vardır.
Senin gözlerinde yaylamın geceleri
Korkunç uçurumlar gibi karanlık ve derindir.
Korkunç uçurumlar gibi kendi kendine
Bir türkü tutturmuştur Palandöken'den
Bir türkü tutturmuştur hasret kokar,
Kekik kokar, yayla kokar, yar kokar
Akşam olur gölgelenir kayalar
Akşam olur gözlerinin rengi vurur dağlara
Akşam olur ne yol kalır, ne iz kalır, ne geçit.

Nurettin ÖZDEMİR

Battal Gazi Destanından:

IV

Mavi hayallerin huzuru,
Süzülürcesine yürekten.,
Köpükten mevsimlere doğru
Bir kartal uçtu Tendürekten...

Muhacir bulutlardan evvel,
Zamanı kucaklayınca el,
Karlı dağlar fısıldadı, gel!
Bir kartal uçtu Tendürekten...

Bir hâl oldu ileri, geri,
Titredi tûl daireleri.
Aştı, eflâtun dereleri
Bir kartal uçtu Tendürekten...

Perçem perçem bayraklarla bir,
Gök boyunca mızraklarla bir,
Al al olmuş kısraklarla bir,
Bir kartal uçtu Tendürekten...
Bundan böylesi, derdi gamdır,
Bizans ellerinde akşamdır.
Battal Gazi söylüyorlar, nâmdır
Bir kartal uçtu Tendürekten...

Feyzi HALICI

www.ulkunet.com

MİZAH SAYFAMIZ :

G Ü L Ü N Ç

İRTİCA BABINDADIR

— 1 —

Kırşehir - Kâbe ve Tavaf

Muhafazakâr, mukaddesatçı Millet partisinin sözde nâşiri efkârı olan «Kudret» gazetesi son günlerde yolunu iyice sapıttı. «Kırşehir Kâbe oldu» diyor. Kâbenin kıble, müslümanların kâbesi haline nasıl geldiği malûm! Bütün putlar kırıldıktan sonra değil mi?...

Kırşehir ve Kırılan heykel

İki kişi konuşuyordu: Biri «Bu memleketin her tarafı heykellerle do lu, neden başka yerlerdeki kırılmadı da Kırşehirdeki kırıldı?!» yanındaki cevap verdi:

— Eh birader, adı üstünde Kır-şehir!...

İRTİCA VE KOMÜNİZM

Din düşmanlığında (yeni taktik)

Din düşmanlığının taktiği de demokrasi ile beraber değişti!. Eskiden dine, mukaddesata açıktan açığa söğüyorlardı. Şimdi demokrasi var; iş halka, oya dayanıyor. Türk Milleti Müslümandır. Bunun için açıktan açığa sövemiyorlar. Başta C. H. P. cephesi ve Beni İsrail kavminden Yalmanlar, Nermiler «Din bir vicdan işidir, din ayrı, dünya ayrı», «din duygusu çok yüksektir, yüksekler-dedir», «Halkın mukaddes dinini yobazlara istismar ettirmeyiz» v.s. gibi güzel lâflar ediyorlar. Amma hemen arkasından, bu adamlarda bir firengi illeti gibi nükseden, din düşmanlığı ayan beyan görünüyor. Allah yolunda mücadele edenlere «mürteciler, yobazlar, karakuvvet, inkilâp düşmanları». Ne kadar kindar, habis, pis küfür varsa hepsini savuruyorlar. «Din duygusu yüksekmiş! vicdan işiymiş... Alçaklar hep böyle diyor... Onların niyetleri ayan beyan görünüyor. Dini zümrüdüanka gibi adı var, kendi yok, bir hale getirmek... veyahut Zühre Yıldızı gibi göklere havale etmek... Dünya ile, insanla alâkasını kesmek, Dini bir hayal mevzuu yapvelhasıl yeryüzünden ayağını kesmak... Meçhule, karanlığa atmak... mek, kökünü kazımak... Onlara sorabilir miyiz: Her zaman ağızlarında çiğnedikleri şu «vicdan» denilen nesne nedir, nerededir? Acaba vicdan insandan ayrı mı? İnsan dünyadan ayrı mı?!.. Bize iman veren, hareketlerimizi tanzim eden, cemiyet içinde, insanlar arasında hayrın, şerrin; iyinin, kötünün ayırıcısı, varlığımızın, ahlâkımızın esası olan dini insanlardan, dünyadan nasıl ayıracağız?!.. Mümkün mü bu?

— II —

Din düşmanlığında ikinci taktik de şudur: Dindarlara komünistlik isnadı, iftirası.

Bu hayasızlığın, namussuzluğun daniskası.. Geçenlerde komünist tahrikçileri tevkif edilmişti. Hemen hemen bütün İstanbul gazeteleri: Bu tahrikçiler irtica ile alâkalı görülüyor.» «irticâi kıpırdamalar» gazetelere bu türlü başlıklar koyarak milletin dinine yine sövdüler. Tahkik ettik, bekledik. Bir tane olsun, amma bir tane, bu işte müslüman, onların ağzıyla, mürteci çıkmadı... Onlar açıktan açığa dine sövemedikleri için, işlerine gelmiyen herkese bir «Komünist» damgası vuruyorlar. Çünkü Türkyiede komünist demek «vatansız demek, moskof ajanı demektir.

Masonlar. C. H. P. yaygaracıları, dönmeler: Allah aşkına (pardon onlar Allaha inanmazlar tapmazlar, Kırşehirde kırılanın aşkına) bize söylesinler: Softa da olsa, bir tane olsun komünistlik propagandası yapan din adamı yakalandı mı, var mı?.. Ne gezer!... Buna karşılık biz C. H. P. safında Kemalizmin arkasına gizlenmiş, hattâ açıktan açığa C. H. P. iktidarı zamanında iş görmüş, bütün köprü başlarını tutmuş kızıl mikroplardan yüzlercesini, binlercesini sayabiliriz!.

CİNSİ İRTİCA

İrtica!.. irtica! irtica!... Farmasonların, dönmelerin, bolşeviklerin bitmez tükenmez nakaratı... Nerede ise insan daireden evine dönemiyecek... Öyle ya... hemen karşınıza bir «inkilâp softası» çıkacak, soracak:

— Nereye gidiyorsun?

— Eve dönüyorum.

— Vay mürteci vay...

Bu asırda dönüş, dönmek ha... Atatürk inkilâplarına... Hakaret.. diyecek...

Nihad Erim Ulusta siyasî irticadan, Barlas postasında iktisadî irticadan, «Yeni İstanbulun» kiralık nikâhsız kalemleri kültürel irticadan bahsediyor...

Oldu olacak bir de seksolojik (cinsî irtica) dan bahsedilsin...

Siz ne dersiniz bilmem! Biz bunu en iyi F. Rıfkı Atay (Fataya) yakıştırdık. Malûm ya... İrtica = geri, gericilik... Bir kafiye uyduralım veri...» Haydi bay Atay, bayan Fatay!... görelim seni... Al eline kalemi, yaz başına geleni...

AL DA BOZDUR!...

Gazetelerde okuduk, mânasız gelmedi. Sinesinde muhafazakâr zümreyi toplıyan Millet Partisininaskerî hatibi, İzmirde eski konuşmalarına tamamen zıd bir konuşma yapmış: Sadık Aldoğan bu konuşmasında Millet Partisinin dinci bir parti olmadığını, mekteplere konulan din derslerinin aleyhinde olduğunu, eğer Millet Partisi iktidara geçerse, kanunlardan Demokrat Partinin koyduğu din kayıtlarını kaldıracağını vaadetmiş!» Bunun üzerine bir çok delegeler salonu terketmişler.

İnsan bu politika adamlarını dinlerken aklı başından gidiyor. Bu zat dün ne diyordu, bugün ne diyor?!. Bu ne perhiz, bu ne lâhna turşusu?.. Mamafih Aldoğanın bu sözleri nasıl bir ruh hali içinde söylediği belli...

Adnan Menderes İzmirde «Türk Devleti bir islâm devletidir». İslâmiyetin bütün icaplarını yerine getireceğiz!.. demedi mi? Aldogan da sırf muhalefet olsun diye «Hayır İslâm devleti değil! Hayır, biz islâmcı değiliz! din derslerinin aleyhindeyiz demek istiyor.

D. P. Sayın Generalin yalnız silâhını, külâhını değil, aklını da başından almış!.. Yoksa böyle ulu orta konuşup, hem partisini hem kendini müşkül mevkie düşürmezdi!... Sökmez Paşam! Sökmez!... Başka bir bildiğin varsa onu söyle!...

SAĞ MISIN, SOL MUSUN!..

Serdengeçtiye takılmaktan zevk alan bir arkadaşı onun damarına bastı.

Sen dedi, sağ mısın, sol musun?!

Cevap: Yaşadıkça sağım.

www.ulkunet.com

MİZAH SAYFAMIZ :

HAKİKATLAR

KORUMA KANUNU BABINDADIR

İNÖNÜ MÜSTENKİF

C. H. P. nin Genel Şefi, oturduğu koltuk duyar koltuk olmadığı için Mecliste neler konuşulduğunu duyamamış! Onun için müstenkif kalmış! Gözünün önünde, kulağının dibinde cereyan eden müzakereyi takip edemiyen adam nasıl oldu da yıllarca milletin başında kalabildi?!.

Tevekkeli değil!... Adamcağız bir türlü koltuğu bırakmıyordu; meğer koltuk bu Cümhurbaşkanı eskisinin hem gözü, hem kulağı, kısaca velinimeti imis!...

YALVAÇ = PEYGAMBER = ATATÜRK

C. H. Partisi, henüz ademiiktidar hastalığına tutulmadan evvel, (İktidarda iken demek istiyorum) Ankara radyosunun bir «şen ve esen» kulu vardı. Açıklıyalım: Nurettin Artam İstanbuldaki Kadiri tekkesi şeyhlerinden olan bu adam (C. H. P. tarafından kendisine «Müslüman Türk çocuğunun kitabı yazdırılmış, binlerce nüsha bastırılan bu kitap şimdi depolarda çürümektedir).

«Koruma kanunu» üzerine 8/9/951 tarihli «Ulus» un yankılar sütununda yazdığı yazıda Atatürk için «O Milletin şahlanmış imanı olduğu gibi, milletin imanını şahlandırmış bir Yalvaçtı» aynı kelimeyi bir daha kullanıyor:

O büyük Yalvaç 1927 yılında şöyle dememiş miydi?!»

Malûm, Yalvaç Türkçede tam Peygamberin karşılığıdır.

Bir zamanlar yine Ulustaki yazısında bize «Moskova ağzıyla konuşan bu delikanlının yalnız kapısına değil kafasına da bir gardiyan dikmeli diyen bu demokrasi yankıcısının aynı makalede şu satırlarını okuyoruz: «Kemalizmin de geri dönülmiyecek, kendisinden sonraki nesillere yürütülecek, ihtilâlleri ihtiva ettiğini neden unutuyoruz. Sol cephe Kemalizmi tıpkı işte böyle anlar... Onu gelecek ihtilâllere bir basamak tahtası gibi görür. Kaç defa kendilerinden dinlemişimdir. Nazım Hikmetin Atatürk'e methiyesi de aynı zihniyetin eseridir. C. H. P. çığırtkanlarının bu enteresan dönüşü gözümüzden kaçmıyor.

CEZMİ TÜRK - F. RIFKIYI DESTEKLİYOR

F. Rıfkı «Fatay» imzasıyla 8/5/951 tarihli «Ulus» daki yazısında «Cezmi Türkün sözleri de doğrudur. Eyüp'de arkasında kominform müslüman yığınlarını ele geçirmek için milliyetçi öğretmenleri değil, menfaatçi müftüleri ve karacahil yobazları kadrosuna almıştır». diyor. Şu herifi nâşerifin yediği naneyi gördünüz mü? Moskof deyince, gâvur deyince, komünist deyince tüyleri diken diken olan, lâhavle getiren müftüler ve Eyyüp Sultana toplanan Müslümanlar, kominform emrinde, yani bolşeviktirler. Bu milletin din adamlarına, bu milletin dinine tecavüz olsa olsa bu kadar olur!?.

Savcı nerdesin? Kanun nerdesin? Bu herif Müslüman Türkiyede bunu nasıl yazar, nasıl yazabilir. «Alır» da demiyor. «Kominform müftüleri kadrosuna almıştır» diyor. Moskovaya kasideler yazan bu hayasız Müftülere ve Müslümanlara kominform ajanıdır. Açıkça Rus casusudur diyor. Vay rezil vay)!...

Cezmi Türk te ayni fikirde imiş! Birbirlerini destekliyorlar...

HAÇ'I KOYNUNDA İMİŞ!

Bizim millî cephenin adamlarından... Cezmi Türk'den bahsetmek istiyorum. Bahsetmeye de lüzum yok ya!... Çünkü kendinden o kadar çok bahsediyor ki... artık herkes ne mal olduğunu anladı.

Mecliste din meselesi konuşuluyor. Bizimki en önde... Tabii aleyhte konuşuyor. Vicdan hürriyetini, tenkit hürriyetini, demokrasiyi köstekliyen, diktatörlük devrini devam ettirmek istiyen bir kanun müzakeresi yapılıyor. Vaktiyle bizim derneklere gelen, bizim dergilerde yazı yazan Atatürkü ağzına almıyan bu milliyetçi Demokrat Milletvekilimiz Mecliste tıpkı Behçet Kemal gibi konuşmaya başlıyor.

Bu yeni Atatürk kasidecisine göre: Atatürk ölmemiş!

(Ölmemiş te milyonlarca lira harcıyarak yapılan anıt kabre kim gömülecek? Pul sultan mı?) O milletmiş! Ebedî imiş, ezelî imiş! Hâşa o diktatör değilmiş!. Diktatör olmak isteseymiş, evlenirmiş, çocuk yaparmış. Yerine onu geçirirmiş. Kendini koruyan kanunlar çıkarırmış! Zavallı Cezmi Türkçüğümüz ne dediğini kendisi de bilmiyor galiba...

Atatürk diktatör olmak isteseymiş çocuk yaparmış. Atatürkün sabi sibyan çor çocuk yapıp yapmadığını bilmiyoruz. Amma çocuk yapsaydı ve kendi öldükten sonra o çocuk milletin mukadderatına hâkim olsaydı bu diktatörlük değil hakanlık, hanedanlık, sultanlık olurdu. Dostumuz Diktatörlükle hanedanlığı ayıracak bir seviyeye gelmeden, meclise gelmiş... Hikmetinden sual olunmaz?

Kanun meselesine gelince:

Attaürk devrinde millet vekillerinin nasıl seçildiğini, kanunların nasıl yapıldığını bu Türk bey nasıl bilmemezlikten gelir?!.

Tam 30 yı', ilk ve son meclis müstesna, oy birliği ile verilen kararları, «bravo, bravo» alkış seslerini nasıl unutur?... Hey gidi Cezmicik! Türkçük... Sayın dostumuza âcizane bir tavsiyemiz var: Ya bu Soyadını değiştirsin, ya ona bir «ata» ilâve etsin!.

Orman Koruma Kanunu — Atatürkü Koruma Kanunu...

Atatürk sağken bir ejnebi Türkiyeyi ziyarete gelir. Malûm: Türkiyenin her tarafı Atatürk heykelleriyle dolu...

Adam heykelleri görünce:

— Ne o? der, Atatürk öldü mü?

— Hayır.

— O halde siz öldürdünüz? Hiç yaşıyan bir insan için bu kadar heykel dikilir mi?

Biz böyleyiz işte... Diriyi öldürür, ölüyü diriltmeye çalışırız.

Mezarlıkları park yapan dünyalık bir şahsın ölüsünü müdafaa için kanun çıkarmak!... Dünyanın neresinde görülmüş bu...

Bizi geç, buna Atatürkçüler nasıl yanaşıyor, aklım almadı doğrusu...

Orman Koruma Kanunu gibi Atatürkü Koruma Kanunu yapıyorlar! Atatürkün hatırasına saygısızlık olsa olsa bu kadar olur... Zavallı Atatürk seni bu hale düşürenler düşmanların değil, dostlarındır. O «Kemal» isminin kuyruğuna takılan «ist» ler, «pist» ler yok mu? İşte seni onlar öldürdüler... Ve kanunla korunacak hale getirdiler..

BAĞRIYANIK

www.ulkunet.com

Geçmişte Bugün...

(3 Mayıs 1944 den hâtıralar)

3 Mayıs 1944... Hâdise malûm. Komünistlere ve onların mahut ve malûm himayecilerine karşı Ankaranın münevver gençliği kıyam ediyor. Sokaklar süngülü askerlerle dolu... Caddelerde atlı polisler... Motosikletlerin korkunç homurtusu... Bütün köşe başları tutulmuş... Çankayanın, ve Rus sefarethanesinin etrafı askerlerle sarılmış... Üniversitelerin etrafı ha keza... Askerler parklarda silâh çatmışlar... Fakülte dekanları müdürleri, talebeleri, vekili âlinin bir emriyle yerlerinden, fakültelerden atılıyor. Pul sultan Çankayada balkonda, hasır iskemlelerin birinden kalkıp birine oturuyor... Pürhiddet... Pürşiddet!... O anda bütün dünyanın kini garazı kendilerinde tecelli ve temerküz etmiş.

«Gelsinler» diyor, «gelsinler!.. ne yapacaklarsa yapsınlar!..» gençlere diyor bunu... Halbuki gençlerin elinde cilet bıçağı bile yok!... Hattâ «yaşasın cumhurbaşkanımız İnönü» diye bağırdılar. Bu korku neden? Bu gürültü, bu patırdı, tepelere toplar yerleştirilmesi, Çankayanın etrafının sarılması... Ne oluyoruz beyler?!...

Herkes şaşkınlık içinde... Herkes herkese bunu sormakta... Ne oluyoruz? Ne mi oluyoruz? Bu işin iç yüzünü bilenler için herşey malûm!.. Maksat meydanda... Bir gün sonra Nevzat Tandoğan, Şefi ziyaret edecek: Şef Tandoğanın alnından öpecek ve «Sen olmasaydın ben ölmüş gitmiştim Nevzat!» diyecek...

İşte sırf bunu dedirtmek için koparıldı bu kıyamet... Bu seferberlik onun için ilân edildi. Şef dahi, Cumhurbaşkanı dahi hayatını emniyetini bana borçlu diyecek vali...

Bosnalı Nevzat Tandoğan böyle bir siyasetle tam 18 yıl Ankara tahtında oturdu. Kanun üstü, makam üstü bir selâhiyetle sürdü bu saltanatı... Şûrayı devletin verdiği kararı yırtıyor, «kanun demek, ben demekim» diyordu.

Tevkifler devam ediyordu. Beni arıyorlarmış, bilmiyorum. Nümayişten sonra «Mülkiye Mektebine» gitmiştim. İmtihanları olduğu için onlar katılamamışlardı bu harekete... Mülkiyeli arkadaşlar etrafımı sarmışlardı. «Kardeşim şöyle yüksek bir yere çık ta anlat neler oldu?... Bende mecal yoktu. Sesim çıkmıyordu. Bütün sermayeyi harcamıştık Ulus meydanında. Adliyenin önünde... Başbakanlığın orda...

Mülkiyeden Hukuk Fakültesine geçtim. Göreceğim arkadaşlar vardı. Gördüm. Dönüşte Selâhattin Ertürke rasladım. Üzerimde bir halsizlik vardı, sanki bitmiş tükenmiş gibiydim. Sabahtanberi ağzıma bir şey de almamıştım. Bağırıp çağırmaktan sıra geldi mi desene... Gençlik... Ne açlık tanır, ne hastalık. O gün 2 saatte 20 yıllık enerji sarfettim. Aylardan, yıllardan beri iyice dolmuştuk. O gün öyle bir boşaldık, taştık, köpürdük ki, bu selde, bu tufanda kendimizde boğulduk..... Evet ağzıma bir şey koymamıştım. Leblebi aldım, eftikleyip duruyordum. Derken biri sivil komiser, diğeri polis, gülerek iki kişi beni karşıladılar: «Vali bey sizi görmek istiyor, çok değil, 5 dakika... 5 dakika».

Komiseri tanıyordum. Sevdiğim bir adamdı da... O bana dedi ki: «Vali bey nümayişte var mıydın diye sorarsa, yoktum dersin, isbat et derse, falan yerde filân komiserinizi gördüm, nümayiş sırasında ben orada idim dersin. Beni gösterirsin...

Vali konağına geldik. Emniyette aynı binada, Selâhattine: «bekle ben 5 dakika sonra gelirim» dedim. Hangi 5 dakika... Gidiş gidiş... Bu beş dakikanın içinde günler, haftalar, aylar var! Nice nice kansız cinayetler, ihanetler var. Tabutluklar, facialar, zincirler var. Mezalimin bini bir para... Her neyse bu «kara kitapta» orada kalsın.

Emniyet amiri beni valinin huzuruna çıkaracak... Saçlar darma dağınık... Sine üryan, vücut alkan... Çıktık huzura...

Nevzat Tandoğana «işte efendimiz Osman Yüksel» diye takdim edildik. Tandoğanın adı «efendimiz» dir. Cumhuriyet hükümdarı tahtında pür azamet oturuyor. Yeşil yeşil gözlerini gözlerimin içine, tâ canımı alırcasına dikti. Ve şöyle dedi: «Biliyoruz bütün bu işler senin başının altından çıkıyor. Ankara kazan sen de kepçe... Karıştırıp duruyorsun! Komiserlerimiz, polislerimiz tesbit etti... Mülkiyeye gittin, orayı karıştırdın. Hukuka gittin orayı ayaklandırdın... Ziraat Fakültesini tahrik ve teşvik eden de sensin... Hep biliyoruz... Daha dün Sabahattin Ali hadisesini çıkardın! Nasıl olmuştu o iş!... Bu işler nasıl oldu? Anlat bana, seni namuslu bir insan olarak dinliyorum». Gözlerini, gözlerime tekrar dikti. Sabahattin Ali hadisesi dolayısıyla o günlerde adımız ayyuka çıkmıştı. 27 nisan 1944 de. Bu hadise üzerine gazeteler «Ankarada bir dayak hadisesi» «Talebeler S. Aliyi dövdüler» «Bir talebe 3 gün hapse mahkûm oldu!» gibi büyük başlıklarla, hem de birinci sayfalarında yazılar yazmışlardı. Aynı gün, Hasan Ali Yücel telefonla fakülte idaresine emir veriyor ve beni fakülteden kovduruyor. 4 senelik Fakülte tahsili bitmişti ve hemen imtihanlara girmek üzereydik.

Valiye olup bitenleri anlattım. Nümayiş meselesine gelince; komiserin söylediklerini hatırlıyarak belki imtihanlardan geri kalırız düşüncesiyle, «Ben bu nümayişte yoktum efendim». Mülkiye ve Hukuk Fakültelerine gittim. Doğrudur, Fakat nümayişten sonra...

Vali kızdı: Vardın... Hep sensin bu işleri karıştıran, diyordu. Öğleden evvel Mülkiye mektebine ve Hukuk Fakültesine gittiğimi, onları kıyama teşvik ettiğimi söyleyip duruyordu. Dayanamadım:

— «Efendim bir insan aynı zamanda hem Mülkiye ve Hukuk Fakültesinde, hem de Ulus meydanında olamaz! Ben hâşa zamansız, mekânsız mıyım?! Bu mümkün değil!.. Bırakın ya fakültelerdeki tahrikâtıma devam edeyim, ya Ulus Meydanındaki nümayişime...»

Kızdı. Pür hiddet: «Şu» dedi, «Mülkiyenin müdürünü bulun... Bu herifin tahrikçiliğini gören, bilen bana iki talebe gönderecekti... Şimdi göndersin!» Adam boyun kırdı. Huzuru terketti... Haşmetlû vali bana dönerek: «Çık!» dedi. Beni aldılar alt kata götürdüler... Şimdi Emniyet Müdürünün odasındayız. İfademizi alacaklar.

Emniyet Müdürü tam C. H. P. tipinde bir adam!. Ense kulak yerinde. Göbek hâ keza!... Pür azamet!... Pür hiddet!... Odanın bir tarafından gelip gidiyor. Yumruklarını sıkıyor, belki bize vurmak istiyor amma vuramı-

www.ulkunet.com

yor! Fakat vurmak ta lâzım... Masaya... Masaya vuruyor... Masadaki kalemler, hokkalar emniyet müdürünün azametinden tirtir titriyor!... Bu durum karşısında sen ne yapıyordun diyeceksiniz bana. Ben mi? Ben gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Hattâ gülüyordum bile... Adamın hali görülecek şeydi. Kalaycı körüğü gibi puf puf ediyor, yerde, gökte ne kadar toz varsa hepsi havalanıyor, kaşlarının sıra ile biri inip, biri çıkıyordu. Yanında benim ifademi alacak adama: «İşte domuzun başı, çete başı, bu!.» diyor, beni gösteriyordu.

Bana: Aksekili, dedi... Doğruyu söylemezsen sabaha kadar seninle buradayız.»

Ben, hiç bir şey duymamış gibi mütemadiyen ona bakıyordum: Bir aralık kendine gelir gibi oldu... « Aptal aptal yüzüme ne bakıyorsun be?!» diye haykırdı. «Hakikaten aptallaştım.» Ne oluyoruz? Bunun nihayeti 500 - 600 talebe kahrolsun komünistler, kahrolsun onları himaye edenler dediler... olmuşu bu?... Bu tevkifler, bu sorgular!... Galiba rüya görüyorum. Yahut bir polis romanı okuyorum. Veyahut ta ben öyle bir kitap yazmak istiyorum. Bu kitap için siz tam bir tipsiniz... Romanın kahramanı... Size onun için bakıyorum, dedim.

— Ne dedi, ne? Roman mı, masal mı? Hükûmeti deviriyordunuz be... O anda bir şey devrildi amma herhalde devrilen ne kavuktu ne hükûmet!... Emniyet müdürü cam deviriyordu?

— Efendim şu devireceğimiz hükûmet nedir, kimdir, nerededir?

Testimi dir, sandalya mı, masa mı? Yoksa şöyle bir yükleniste devrilivercek baraka mı?...

Müdürün huzurundan da bu şekilde ayrıldık!... Kendi kendime hem gülüyor, hem düşünüyorum... Bu ne korkaklık yarabbi... Bu ne ürkeklik... Bakıyorum Emniyet Müdürlüğü, vilâyetin alt katındaki koridor hammal, bakkal, talebe, tezgâhtarlarla dolu... Talebeleri anladık, bizim arkadaşlar. Şu çarşı adamları da kim. Hâlâ arkasında küfesi, korkudan beti benzi atmış bir zavallı «Efendi biz ne bilelim, talebeler, gençler ortalığı ucuzlatacağız demişler biz de takıldık arkalarına...

Anlaşıldı. Polis nümayiş esnasında o hengâmede kimi gördüyse tutmuş getirmiş...

Artık mevkufuz. Bizi bırakmadılar. Sabaha kadar daktilolar çalıştı. Makinalar işledi. Biz ayakta bekledik.

Bir gün sonra valinin huzuruna beni tekrar çıkardılar. Masasının üzerinde yığın yığın fotoğraflar vardı. «Sen nümayişte yoktun ha...» Fotoğrafları göstererek: Bunlar ne? dedi.

Nümayiş esnasında çekilmiş muhtelif pozlar. Hepsinde de ben varım.

Hayatımda bu kadar ezildiğimi, bu kadar bozulduğumu bilmiyorum. (O gündenberi fotoğraflara da, fotoğrafçılara da düşman oldum.)

Kan beynime hücum etti. Az kaldı ölecektim. Bereket versin her şeyin komik tarafını bulup yakalamasını bilen mizacım burada da imdadıma yetişti. Esasen hâdiseler de gülünçtü...

Demindenberi ağır, kesif bir nazarla beni süzen Cumhuriyet hükümdarına: «Efendim» dedim. «Ben felsefe talebesiyim, bu işlerden az çok anlarım. Felsefede bir suret cevher nazariyesi var. Bu kartlarda gördüğünüz benim suretim. Aslım, esasım cevherim fakültede idi. Felsefe şubesinde ders dinliyordum. Ben gerçekte nümayişte yoktum. (İlk verdiğim ifade doğrudur) sûreta vardım.»

Tandoğan sür'atle ayağa kalktı. Odada kimse yoktu.

— Suratına bir tane aşkedersem sureti cevheri görürsün... Çık!... Çıktım...

Gülüyordum. Kapıda beni bekliyen polis:

— Galiba seni bırakıyorlar, sevinçlisin!... dedi...

— Hakikaten kurtulmuş gibi seviniyorum. Felsefeden öyle bir imtihan verdim ki sorma... Hani ben de beyendim. (Devamı «karakitap» ta.

O. Y.

Vatan mı, Heykel mi?

(Halide Edip Hanıma)

Halide Edibi biliyorsunuz! Babası Edip Beyin kim olduğu da malûm... Dumanı üzerinde taze taze, sıcak sıcak Ben-i İsrail kavminden... Cezmi Türkün Türk kültürünün anası diye vasıflandırdığı bu hanımın «Vurun Kahpeye» isimli bir eseri var. Bu eser filime de alınmıştır. Vak'a Adapazarında geçer...

Milli Mücadele sıralarında, Milli Mücadelenin bir gaziler, şehidler mücadelesi olduğunu kim bilmez?! Din adamlarının bu dâvaya hizmetini kim inkâr edebilir? Birinci B. Millet Meclisine bakınız. Yarısı sarıklı... Bu hanım bunu pek âlâ bildiği halde, bile bile eserinde casusluk yaptırıyor. Abdestalmak için çeşme başına oturan bir hocaya şöyle de söyletiyor:

«Vallahül azîm düşman yarın burada...» Hoca ağzında aynı zamanda Allah, Peygamber kelâmı, bu birinci ihanet...

İkincisi: Adapazarı halkına müslüman Türk halkına vatansever fedakâr bir kızı kale önünde parça parça ettiriyor. Zavallı kız kanlar içinde... En vahşiyâne bir şekilde Türkler tarafından öldürülüyor. Allah aşkına bilenler varsa söylesin böyle bir şey olmuş mudur? Dinimize, halkımıza, Türklüğümüze hakaret olsa olsa bu kadar olur!...

Bu film yıllardır sinemalarımızda milli film adıyla oynamakta bütün Anadoluya din, Halk düşmanlığı yaymaktadır.

Ne ince Yahudi oyunu Yarabbi... Ne ustaca vuruş, ne emsalsiz düşmanlık?!

Şimdi bu hatun kişi meclisteki D. P. Milletvekilidir. Son konuşmalarından birinde B. Millet Meclisine alenen hakaret etmiş, bizim vekillerimizi «Böyle bir muhitte, böyle adamlarla» misillû sözler sarfederek küçültmüş, dolayısıyla hepimizi, Türk Milletini hakir görmüştür...

Ona söylenecek tek bir söz vardı: Meclisi beyenmiyorsan yeni kurulan kendi meclisine git...

Şimdi bu hatun koruma kanunu hakında da güzel bir şey söylemiş.. «Heykellerin başına asker dikelim» demiş. Atatürk, Ankaranın o soğuk günlerinde Orman Çiftliğinde alemler yaşarken, onun kapısında, etrafında nöbet tutan vatan çocuklarının, mehmetçiklerin soğuktan donup öldüklerini biliyoruz. Bunları sineye çektik!.. Fakat sayın Milletvekilimiz müsaade ederlerse, artık Türk çocukları, mehmetçikler, asıl vazifeleri olan vatan sınırlarını beklesinler.

Kendileri de bilirler ki, bir takım herze vekillerin söylediği gibi bu vatanı o yaratmadı... Eskiden de vatanımız vardı!. Hem de bugünkü kadar değil!...Ecdadımız 3 kıt'a ve 7 denize hükmetmişti...

www.ulkunet.com

İstihraçlar: *İstikbalde neler olacak?..*

Vaktiyle Serdengeçti'de bu mevzuda birkaç yazı neşretmiştik. Aldığımız mektuplarda «istihraçlar» a devam etmemiz isteniyor. Okuyucularımızın arzusu üzerine istihraçlara tekrar dönüyoruz.

Şu hususu tekrar belirtelim ki «Lâ ya'lem-ül-gaybi illâllah», Türkçesi: Gaybı kimse bilmez, ancak Allah bilir». Biz Müslümanlar böyle itikat ederiz. Bununla beraber bazı din uluları, mâneviyat adamları, velîler, Allaha en yakın olan bu er kişiler, istikbal hakkında rumuzlu, mecazî bazı şeyler söylemişlerdir. Sonradan gelenler bunları tefsir etmişler, açıklamışlar, böylece âdeta bir istihraçlar ilmi meydana gelmiştir.

Şimdi size, bu sayımızda ismini vermekte fayda ummadığımız, bir zattan naklen, istikbal hakkında söylenmiş gayet meraklı şeyler nakledeceğiz.

«Bir gün gelecek, toprağın üstündekiler, altındakilere imrenecekler; keşke biz de şu yatanlar gibi olsaydık! diyecekler... Dünya o kadar bozulacak.» (Bu mealde bir de hadis vardır.)

Bir gün gelecek: Erkeklerle dişiler sokak ortasında aleni çiftleşecekler. Bunu görenler: «Yahu hiç olmazsa şöyle bir kenara çekilin de görün işinizi» diyecekler. Mesele o kadar tabiileşecek, hoş görülecek... (Neredeyse o günlere yaklaşıyoruz.)

«Bir gün gelecek; Şark Garbı aynen taklit edecek!.. Öyle ki onlar kertenkele yuvasına girseler bizimkiler de girecek!..» (Bu sahih hadislerdendir ve aynen çıkmıştır.)

«Bir gün gelecek; bütün dünyayı kısa boylu insanlar kaplıyacak... Fakat bu çabuk dağılacak... Hilâlin şanı yükselecek... Mağripten Maşrıka kadar bütün milletler onun hâkimiyetine girecekler.»

Bir gün gelecek; (bir eğri üç nokta) Avrupada büyük bir millet Müslüman olacak ve İslâmiyete büyük hizmetler yapacak... (Bir eğri üç nokta üzerinde duralım. Eski yazı ile bir eğri (C), üç nokta (...) iki bindir (c...) yani iki bin senesinde Müslüman olacak. Bu işle uğraşan bazı zatlar bu milletin Almanlar olduğunu söylüyorlar. Almanyada Müslümanlık daha şimdiden almış yürümüştür. Berlinde ve Almanyanın birçok yerlerinde camiler vardır ve bu camilerde Alman hocalar imamlık yapmakta, namaz kıldırmaktadırlar.)

«Bir gün gelecek; maddenin sırrı fâş olacak, imansızlar bile imana geleceklerdir.»

Daha evvelki sayılarımızda bu meseleye temas etmiştik. Maddenin sırrının çözülmesi meselesine. Yani atom bombasına... Malûmdur ki maddenin aslî unsuru, en küçük parçası atomdu. Bu işle uğraşan âlimler atomun parçalanamıyacağı fikrinde idiler. Atom parçalanıp atom bombası yapıldıktan sonra yukarıda istihraçlarda denildiği gibi «imansızları bile imana getirecek» nâdiseler cereyan etmiştir. İkinci Cihan Harbinde Amerikalılar Japonyanın Hiroşima şehrine atom bombasını attıktan sonra, bu şehirde gayet acayip şeylere şahit oluyorlar: Atom bombasının düşüp patladığı yerlerde tahminen 300 - 400 yıl evvel yaşamış Japonların sesleri duyuluyor. Hattâ şurada burada eski Japon kıyafetleriyle tayflar, hayaletler zuhur ediyor! Bu nasıl oluyor? Şöyle: Atomun patlaması oradaki mevcut kimyevî, fizikî şartları öyle değiştiriyor ki, âdeta oraya ait, kısmî-muvakkat bir kıyamet kopuyor. Evvelce orada yaşamış insanların şekilleri, sesleri yeniden meydana çıkıyor. Bu hâdise daha dünyada iken, Kur'anı Kerimin haber verdiği «Bâsü bâdelmevt» i, öldükten sonra tekrar dirilmeyi göstermesi bakımından çok mühimdir. Dünyamız da bir atomdur. Bir gün gelip dünyada parçalanacaktır. (Bunu din kitapları da bildiriyor, ilim kitapları da... Parçalanınca işte o zaman «Bütün dağlar pamuk gibi atıldığı zaman» dünya yüzünden gelmiş geçmiş bütün insanlar, galip renklerine (yani dünyada ne ile fazla meşgul olmuşlarsa, ömürlerinin çoğunu neye sarfetmişlerse) alâka ve faaliyet kesafetlerine gore tekrar ortaya çıkacaklardır.) Bu mesele bizim dâvamızın bel kemiğini teşkil ettiği en imansızları bile imana getirecek bir hususiyet taşıdığı için, her zaman, her yerde üzerinde ısrarla duruyoruz. Çünkü biz bütün fenalıkların Allaha inanmamak, onu tanımamaktan geldiğine kaniiz.

Bir gün gelecek; insanların boyları çok kısalacak... O zamanın nesilleri dedelerinin, ecdatlarının yaptıkları binalara, nakil vasıtalarına bakıp hayret edecekler, bugünün insanları onlara dev gibi görünecek!»

«Bir gün gelecek; insanlar bâtıl itikatlara saplanacaklar... İslâmiyetten evvel cahiliyet devrinde olduğu gibi, kendi elleriyle yaptıkları putlara tapmaya başlıyacaklar... Fakat neye sarılır, neye güvenirlerse hepsi yıkılacak, cümlesi helâk olacaklardır.

(Devam edecek)

MÜNECCİM

www.ulkunet.com

Camileri Klise Yaparken...

— I —

Doğunun Batıya karşı en büyük zaferini temin ederek yeni bir devir açan koca Fatih, bu muazzam zaferin mânasını Ayasofya kilisesini camie çevirmek suretiyle âbideleştirmiş ve hâdise Fatih ve zaferi ile birlikte tarihe Türklüğün millî bir mefahiri olarak intikal etmiştir.

Vakta ki Türk *fikir, sanat* ve zafer âbidelerine karşı bir inhâ politikası zuhur etmiştir; bu cami de *bu meyanda* müzeye tebdil ile Fatihe ve dolayısiyle Türklüğe ve İslâmiyete hakaretlerin en büyüğü yapılmış, 1453'ün bütün mâna ve heyecanı böylece topyekûn inkâr edilmiştir.

Bu müessif hâdiseye makul bir sebep bulmak güçtür... Mezkûr binanın tarihî kıymeti değerlendirilmek mi isteniyordu, yoksa bu da bir inkılâp iktizası mı idi, ne idi bilmem!..

Evet, Ayasofyanın tarihî bir kıymeti vardır. Vardır ama, bu tarihi kıymet, *Bizanslan kalma* ve Justinyanus tarafından yaptırılmış bir kilise olmasından değil, İstanbulun *hemen zaptını* müteakip Fatihin orada ilk namazını eda ile kiliseyi camie çevirmiş olmasındadır ve *şüphesiz* bu jestin müstesna bir değer ve mânası vardır.

Bunu inkâr etmek, mazimize ve *millî izzeti nefsimize* sille teşkil eden hıyanet derecesinde bir gafletten başka bir şey olmaz.

Yıkılan bin bir mâna âbidesinin yanında bu da Türk gençliğinin gözünden gaçmamış, bilâkis, kilisenin camie çevrilişi nasıl cami ihtiyacından çok daha başka bir şeye delâlet ediyorsa, camiin müzeye tebdilinin de bambaşka bir saikin mahsulü olduğunu hissetmekten uzak kalmamıştır.

Daha dünyada hiçbir milletin kendi içinden kendisini bu derece *bir* inkâr hâdisesine maruz bırakılmadığı böyle bir hareket, 1453 ün intikamını almak için fırsat kollayanların, «İstanbula giden yolumuz İzmirden geçer» diye bunun rüyasını görenlerin ve Avrupalı sahte dostlarımızın müstehzîyane nazarlarını tahrik etmekten başka ne işe yaramıştır?

Her halde bütün bunlardan ve buna benzer şeylerden, bu topraklarda, Allah aşkına, Peygamber aşkına, millet aşkına, din aşkına kan dökmüş mübarek şehitlerin torunları bu masum ve mahzun milletin yüzü gülecek değildi.

Fethin 500 üncü yıldönümü vesilesiyle hazırlıklara girişildiği, hattâ bu arada Fatihin heykelinin de yapılacağından bahsolunuyor... Ne onun, ne de Türk milletinin bir suret külçesine ihtiyaçları olmadığını, Ayasofya kapalı durur ve bizzat İstanbul fatihinin ismini taşıyan cami ve civarı bir harabe manzarası arzederken, girişilecek her türlü başıboş gayretin abes olduğunu söylemeğe lüzum yoktur sanırım.

Bu muazzam fethi vücuda getiren zihniyetin, orada çarpışmış Türk şehit ve gazilerinin ve o zafer anının bütün iman ve heyecanının ve böyle bir tarihin duvarlarına sinmiş ve kubbelerine bürünmüş olan Ayasofyanın anahtarlarını artık millete teslim etmek zamanı gelmiştir.

Son vade 500 üncü yıldönümü *gün olarak bunu istiyor* ve ümit ediyoruz...

Buna vesile olacak devlet ve hükûmet adamına teretttip edecek şeref, âdeta yeni bir fetih mevzuu olacaktır.

— II —

Bir Türk muharriri Çanakkale harbine dair bir menkıbe kaleme alıyor ve bunu gerek nezaket icabı, gerekse harbde bulunmuş olması hasebiyle zamanın Cumhur Reisine takdim ediyor ve bir diyeceği olup olmadığını soruyor ..

Mustafa Kemal, menkıbeyi beğenmiş, yalnız, evet yalnız iki kelimeciğin üstünü karalamıştır. Bu iki kelime nedir biliyor musunuz? Mukaddes vazifesine başlamadan evvel vel bir fedai bölüğü anlatılırken *kullanılan «abdest aldılar»* cümlesi...

Vakayı İsmail Habibin Tunadan Batıya isimli kitabında okuyunca irkermiş, «Sebep ne ola ki?» diye düşünmüş kalmıştım.

Geçenlerde bir gazetede «Atatürkün evlâtları Korede destanlar yaratıyor!» diye kocaman *bir manşet* görünce gene düşünmekten kendimi alamadım:

Korede destan yaratan bu asker, dini bütün, imanı kavi, şehitliğe abdest alarak, Allah Allah diyerek koşan, koynundan Kur'anı Kerimi bırakmıyan Mehmetçikler...

Bilmem ki, onların abdest almasını bile hoş görmiyen kimse, bu Mehmetçikleri bu vasıflariyle evlâtlığa kabul eder mi?

HOCAOĞLU O. Kâmil

Bu Meclisten Beklediğimiz

Millet vekillerine

Muhterem vekillerimiz:

Size şu satırları, bir çok gazetecilerin yaptığı gibi akıl dersi vermek için yazmıyorum. Sizinle sadece lâlettayin bir vatandaş olarak konuşuyorum.

Aziz vekillerimiz:

Siz ki mazisi 4000 yıla dayanan tarihinf meydanda yazan, tarihini meydanda deneyen cesur, erkek bir irkin, soylu bir milletin çocuklarısınız. Türk Milleti tarih boyunca sayısız devletler kurdu; muhtelif idare şekillerini, denedi... Tarihte ilk defa olarak sizler 9. Millet Meclisi, demokratik bir seçimle, doğrudan doğruya halkın eli ve dileği ile iktidara geldiniz. Böyle bir talihe, böyle bir bahtiyarlığa büyük Türk Milletine dayanan böyle bir *kuvvete sahipsiniz, maliksiniz!*... Siz, adı üzerinde milletvekili, milletin hakiki mümessillerisiniz. Sizi oraya *şefler tayin etmedi*: zümreler seçmedi, biz tayin ettik, biz, milleti. Türk Milleti...

O halde bugünkü varlığınızı bize borçlusunuz. Siz, Bâbıâli yaygaracılarına, Müslüman Türk Milletiyle zerre kadar alâkası olmıyan, 27 yıllık kopkoyu bir diktatörlüğü alkışlıyan, basma kâğıt tüccarlarına değil, bize hesap vermiye mecbursunuz. Siz dünün *muvafıkı*, daha doğrusu münafıkı, imanlarımızın, vicdanlarımızın katili, bu günün sözde muhaliflerine değil, bize hesap vermeye mecbursunuz. Biz sizi oraya hangi ümitlerle göndermiştik düşünün!... Etrafınızı saran, yutkunan, bir şeyler bekliyen *kalabalığa neler vadetmiştiniz* düşünün!... Neyi, kimi, neleri koruyacaktınız? Şimdi neyi koruyorsunuz, düşünün!...

KOMÜNİZME KARŞI MÜCADELE

Dâvamızın fikriyatını yapan, bu olgun *muhteva*lı gazeteyi, okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

www.ulkunet.com

BAYAĞILAŞAN ZEVKLERİMİZ VE HALK TÜRKÜLERİ

Köksüzlük, ruhsuzluk, hoyratlık her yanımızı, her şeyimizi istilâ etti. Yaşayışta, mimaride, edebiyatta, musikide herşeyde, herşeyde, her şeyimizde bir bayağılık var.

Biz bu yazımızda yalnız halk türkülerinden bahsedeceğiz. O canım halk türkülerimizde yanık yanık söyleyişlere, için için ağlayışlara artık raslamıyoruz... Anadolu insanı, dertli insan, içli insandır. Yavaş yavaş sabır, sükûn, mâna dolu ruhunu da bozdular. Aşağılık adamlar, ayak takımları zevklerimizi de aşağılara çek tiler. Ayağa düşürdüler. Şimdi size rasgele bağzı örnekler veriyoruz:

Şu hayvanlığa bakınız: Karaoğlan türküsüne . Kız kısrak gibi kişniyor, erkek hâşa huzurdan eşek gibi anırıyor: Kız:

«Kara oğlan Kara oğlan
Bende güzel kaşlar var
Ondan mı isten Karaoğlan»

Ondan mı isten, bundan mı? Velhasıl bütün uzuvlarını metederek Karaoğlana teker teker takdim ediyor, şundan mı isten, bundan mı?!.. Karaoğlan cevap veriyor:

«Yok yok hanım kız
Hanım kız canım kız
Ah bilemedin derdimden
Derdimden...

Karaoğlanın derdi malûm...

Kız uzuvlarını aşağıdan yukarı, yukardan aşağı sayıp bitirdikten sonra, iş oraya gelince bizim Karaoğlan boşanıverir:

«Şimdi de bildin derdimden,
Derdimden derr dimmmdenn.

Git gayrı sen «r» leri «n» leri fizandan topla gel!... Bu ne kepazelik yahu?! Pazar yerinde ayva, elma, kiraz alır satar gibi... Pazarda mıyız, harada mı?! Sıfatname gibi bir şey!..

Diğer bir misal:

Kaleden hopladın mı?
Fistanı topladın mı?
Oğlan derki gel yatalım,
Kız der ki: çatladın mı?

Apaçık, çırçıplak şehvet!...

Şu cıvık türküye bakın!...

«Nisan mayıs ayları
Gevşer gönül yayları
Çayır çimen bekliyor,
Bayanlarla bayları.

Bayan söyle bayına v.s.

Başka bir baylı, bayanlı türkü:

Bayan baysız olamaz, olamaz
Bu allahın işidir, kimse çare bulamaz!

Bir başkası:

At kollarını, sar kollarımı
Üşüdüm üşüdüm, saramam beni!.

Neden üşümüş, sıtma mı tutmuş!. Güftesi bestesinden, bestesi güftesinden berbat!...

Hele şu son zamanlarda radyolarımızın kısa - orta - uzun dalgalarını istilâ eden «Tiridine bandım»

«Amanın, amanın, amanın yandım
Tiridine tiridine tiridine bandım
Bedava mı sandın,
Para vidim aldım!.»

Tiridine banmak ta ne demek? Allahaşkına bilen varsa söylesin, yazsın... Bu da radyodan:

«Tomurcuk memesini verdi ağzıma,
Susuz pınarlardan kandırdı beni»

Şu genel ev, umumhane türküsüne dikkat buyurun: Bu türkü bir haylı da genelleşmiş!...

«Karakolda ayna var,
Kız kolunda damga var
Haniya da fosforlum»

Sonra:

«Kalplere vur bir zımba!
Rumba da rumba, rumba!...

Bu rumba, zımba... ayıp... ayıp...

Ya bacanak türküsüne ne dersiniz!...

«Aslan bacanak tek bas,
Bu gece de kaçamak olamaz».

Sonra:

«Olmadı bacanak tek bas»

Bir de şu hale bakın: Annesi kızına soruyor, kız cevap veriyor:

«Neredeydin a kızım?
Danstaydım anne!...
Kiminle a kızım?...
Ruslarla anne
Rus geliyor aşka
Rusun aşkı başka!...

Rusla dansetmiş, Rusun aşkı da başka aşklara benzemiyormuş. O kadar ateşlenmişler. Baştan aşağı şehvet!... Baştan aşağı bel aşağısı faaliyetine ait tekerlemeler!... Allah islâh eyliye...

BAĞRIYANIK

BOYUMUZ

Serdengeçti, bundan sonra yepyeni bir kadro, yepyeni bir muhteva ve hızla her ay muntazaman çıkacaktır. Kâğıt buhranı yüzünden, hemen hemen bütün gazeteler, mecmualar fiyatlarını yarı yarıya yükseltmişlerdir. Biz eski fiyatı muhafaza ettik. Fakat eski boyumuza uygun kâğıt bulamadığımız için boyumuz biraz küçüldü... Muhteva aynı... Gidiş aynı... Değişiklik yok... Fiyat yine 30 kuruş. Yıllık abone 300 kuruş... Adres, eski adres: Serdengeçti, P. K. 353, Ankara.

Okuyucularımızdan, dostlarımızdan, bayilerimizden ricamız:

Askerlik bitti. Şimdilik mahkeme ve hapishaneler de yok... Artık göçebeliği bırakıyoruz. Bir yerde (ya İstanbul, ya Ankarada) yerleşeceğiz. Kendi çapımızda bir matbaa kurmak istiyoruz.

Haftalık «Bağrıyanık» gazetesini çıkaracağız... Serdengeçti, aylık muntazaman devam edecek... Millî cephenin bütün neşriyatını biz basacağız... Her ay, en az, dâvamızla ilgili iki kitap neşredeceğiz. Bu suretle, Serdengeçti matbaası kurulacak; bir de kütüphane... Şimdilik hayal kuruyoruz. Fakat sizler, dostlarımız, okuyucularımız, bayilerimiz bize yardım ederlerse, neşriyatımızı okur, okutur, yayarlarsa, abone bulur ve ollurlarsa, bu hayal hakikat olur.

«Bağrıyanık» la beraber, Serdengeçti'nin yıllık abone bedeli 8 liradır, 6 aylığı 4 lira... Adres: P.K. 353, Ankara.

www.ulkunet.com

BAYİLER RESMİGEÇİDİ

Evvelî 9 - 10 - 11 - 12 nci sayılarda

DİNAR. Mustafa Dağ (G. B.). Dağa bile seslensen ses verir. Dinar bayii... Bizim Dinarlar nerde?...

DADAY: Fuat Tüfekçi (G. B.). Sen de aynı seridesin. Şimdiye kadar, ne hayır, ne şer, ne sevap, ne cevap.

DEĞİRMİSAZ: Değirmisazda Mustafa Hergüner adında hakikaten hergün erce hareket eden namuslu bir bayimiz, ayrıca bizim dergi ile hususi surette meşgul olan arkadaşımız Sadık Sallıer var. İkisinden de memnunuz... Sağolsunlar.

ÇİNE: Çinede bir gazete bayii varmış amma bilmiyorum, bizim Serdengeçtiyi Halis Kabadayı satıyor... Kendisine çok çok teşekkürler... Selâm ve sevgiler.

ÇATALCA: Şaban (G. B.). Şaban mı Şaban... Çatalcada hesap karışık.. işler çatallı...

CORLU: İsmail Ürküt (G. B.). Bu zat bizi ürküttü. Edirneye giderken bizzat kendisini gördüm... Şöyle böyle derken sözü bitirmeden otomobil hareket etti. Zaten İstanbul ve ötesinde iş yok!...

CEYHAN: Ceyhan nüfusuna nisbetle Türkiyede abone rekorunu kıran yer... Ceyhanlılara minnettarız. Bilhassa bu abone işlerinde ön ayak olan Ahmet Turan ve Bekir Hasekinin yardımlarını, iyiliklerini unutmıyacağız. Bekir bey: Mektubunuzu aldık. Sağolun... Abonelerin birçokları bitti her halde... İlk sayıdan itibaren olanlarla, 6 aylıklar bitti. Ben şimdi hepsinin hesabını ayrı ayrı çıkaracak durumda değilim. Herkes ne kadar para verdiğini, kaç sayı dergi aldığını bilir. Telâş etmeyin. Bitene de bitmiyene de biz mecmua göndermeğe devam ediyoruz. Herkesin südüne havale ettik bu işi.

CEYHAN: Tarzan gişesi: Yamandır Tarzan. Güvenilir, inanılır bir bayi... Selâmlar.

ÇARŞAMBA: Burada bir doğruluk Evi var. Aman göndermeyin. Başka bayi de bulamadık. Bizim dergilerle Musa Kâzım Güneş arkadaşımız meşgul oluyor amma çoktandır cevap verdiği yok...

ÇAYKARA: Ahmet Duman . Daha yenidir. Bilmiyoruz.

DİYARIBEKİR: Ben bir türlü şu bekiri bakıra tahvil edemedim gitti. Elazizi de öyle... «Aziz» ne güzel bir kelime... Gel sen bu azizi 10 kr. ekmeğe, somuna, azığa tahvil et... Diyarıbekirde çoktandır bayimiz yoktu. Arkadaşlarımızdan Reşit Özülker, Nazmi Ergüven, Nizamettin Ergüç sına çok gayret ettiler... Allah kendilerinden razı olsun. Teşekkürlerimiz sonsuzdur. Bir de «Kemal Olcet» var. Yeni cami önünde... Kitapçı ve esans cı... Bir miktar ona da gönderiyorduk. Gönderiyoruz. Doğru adamdır.. Tavsiye ederiz.

Fakat şimdi genç arkadaşlarımızdan Sezai Yılmaz bir kitap evi açtı. Dürüst, namuslu, gayüretli çocuktur. Bütün arkadaşların mecmua ve gazetelerini ona göndermesini istiyoruz. adresi:

Diyarbakır: Sezai Eryılmaz (Gençlik kitabevi).

DURSUNBEY: Mustafa Tosun (G. B.). Bu da yenidir. İyi bir adama benziyor.

EMİRDAĞ: Mehmet Gökden. (G. B.). Namuslu, müslüman bir zat.. Selâm ve saygılar.

ERBAA: Basri Ünal (G. B.). Siz bizden bir hayli kitap istediniz. Taahhütlü olarak gönderdik. Gelmedi dediniz. Postaneden çok size inandık. tekrar gönderdik... Boyuna kitap gider, mecmua gider, para gelmez. Vallahi Erbaa bayiimizin işine aklımız ermedi... Her halde bu işi erbazı bilir. Acele cevap bekliyoruz..

EMET: R. Akın: (G. B.). Bir sürü dergi gitmiş. Şimdiye kadarf 120 blr, 225 bir pul gönderilmiş, lütfen hesapların tasfiyesi...

EREĞLİ - Karadeniz : Hıfzı Oğuz. (G. B.). Canım Hıfzı bey, paraları bu akdar hıfzetmeyin...

EDREMİT: B. Nedim (G. B.). İnsanı gönderip gönderdiğine mâdûn etmeyin. Bir cevap olsun verin yahu.

ELBİSTAN: Hüseyin Tankut (G. B.). Şimdiyedek bir cevap yok... Rica ederiz cevap...

ELBİSTAN: Ümmet İnanç (G. B.). Bu bayi gayretli, alâkalı ve temiz, tavsiye ederiz.

FETİYE: Mehmet Akdeniz: (G. B.). Gevşek. Fetiyede Serdengectilerden Süleyman Bayram ve arkadaşlarına teşekkürler ..

FİNİKE: B. Yalçın: (G. B.). Bu zatı muhterem yazdığımız mektupların topuna bir cevap verdi. «Burası ziraat memleketi gazete satılmaz» diye. Satılmazsa cümlesini iade et. Eski sayılar ne oldu... Yoksa ziraat memleketi diye bizim dergileri de ektin mi?

GERZE: K. Bayram. (G. B.). Hiç cevap ve metelik yok.

Gemlik: Selim Can: Geri - Geri - geri.

GEREDE: Settar Sevimli: Dürüst adamdır.

GİRESUN: Giresuna henüz yeni girdik. İlk sayılarımız gitmedi. Muhtelif arkadaşlar, muhtelif adresler verdiler. Birkaç tanesi de kendisi müracaat etti. Eski mevcut sayılarla son çıkanlardan birer miktar gönderdik. Amma cevap yo'k... Birincisi Nuh Altıncelep. İkincisi «Gökçe Pazarı» Üçüncüsü kitapçı Cennet. . Üçüne de gönderdik. Hiç biri hakkında henüz bir kanaatimiz yok... Altıncelep mi, bakır mı? Gökçe mi, akça mı? Cennet mi, cehennem mi? henüz bir şey bilmiyoruz.

OKUYUCULARIMIZA

Okuyucularımızdan birçok mektuplar alıyoruz. Serdengeçti'nin eski sayılarını -tam takım- istiyorlar. Mecmuamız belki de Türkiyede neşriyat hayatında görülmemiş bir rağbete mazhar olduğundan, muhtelif sayıları tekrar tekrar basmamıza rağmen maalesef mevcudumuz kalmamıştır. İleride imkânlarımız geliştikçe üçüncü, belki de dördüncü, beşinci baskılarını yapacağız. Şimdilik mevcut sayılarımız şunlardır: 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12... Fiyatlar eskisi gibidir. Beheri 30 kuruş. Bu sayılar ve diğer Serdengeçti neşriyatı (Türkçülüğün esasları, Türklüğün perişan hali, Bir nesli nasıl mahvettiler) idarehanemizden tedarik edilebileceği gibi, İstanbulda (Köprüde, Kadıköy iskelesinde Kemal Güzel kitabevi ve Beyazıt, Üniversite caddesi «Melek» kırtasiye evinden, Ankarada Denizciler caddesi Öz-Ar kitaplığından, İzmirde Cerrahoğlu kitabevi, Tilkilik) ten temin edilebilir. Abone ve para işleri için doğrudan doğruya **P.K. 353, Ankara** adresimize müracaat oluna...

Abone bedeli: Serdengeçti, Bağrıyanık, ikisi birlikte senelik 8 lira, altı aylık 4 liradır.

www.ulkunet.com

BAĞRIYANIK

Haftalık - Siyasî - Ağır Mizah Gazetesi

YAKINDA ÇIKIYOR!..

Bağrıyanık, bağrıyanık Anadolunun, Müslüman Türkün derdini kendine dert edinen bağrıyanık vatan çocuklarını, sinesinde toplıyan yegâne memleket gazetesidir.

Bağrıyanık, Allah, millet, vatan aşkına kendini helâk edercesine bir dâvaya verenlerin, bu yola dolu dizgin girenlerin gazetesidir.

Bağrıyanık, Müslüman Türkün dâvasını cesaretle, metanetle, durmadan, yılmadan müdafaa edecektir.

Bağrıyanık; namussuzluğun, hayasızlığın, dinsizliğin, imansızlığın, dalkavukluğun düşmanıdır.

Bağrıyanık; rezaletleri, rezilleri rezil edecek, kötülüklerin, yolsuzlukların, ahlâksızlıkların üzerine kelle koltukta, serdengeçticesine hücum edecek ve muhakkak, muvaffak olacaktır.

Bağrıyanık, milliyetçi, mukaddesatçı cephenin ateş hattıdır.

Bağrıyanık; vatanın dört bucağından gelen sesleri, dertleri, feryatları karabağrında toplıyacak, hak yolunda halk için, halk diliyle konuşacaktır.

Bağrıyanık; bildiğiniz, gördüğünüz, okuduğunuz beylik gazeteler gibi olmıyacak, erkekçe, mertçe, Türkçe konuşacaktır.

Bağrıyanık; gazetecilikte, Türk mizahında yeni bir çığır açacaktır.

Şimdiden hazırlıklara başlanmıştır. Her hafta çıkacaktır. 4 büyük sayfa, fiyatı 10 kuruş, abone bedeli 500 kuruş. Adres: Şimdilik Serdengeçti'nin adresidir: P.K. 353, Ankara.

Bu rakipsiz gazetenin çıkışı, kâğıt buhranı yüzünden belki biraz gecikecektir. Amma muhakkak çıkacaktır. Bayilerimiz, durumlarına göre 25-100 lira arasında dipozit gönderirlerse kâğıt temini kolaylaşacak, bu suretel «Bağrıyanık» daha çabuk çıkmak imkânına kavuşacaktır.

İdarehanemizde bulunan kitaplar

Bu kitapları isimleri, müellifleri ve %20 tenzilâtlı fiyatlariyle birlikte bildiriyoruz. (Adresimize müracaat: P.K. 353, Ankara).

1. **Türkçülüğün esasları,** Ziya Gökalp, 150 kuruş, bizde 120 kuruş.
2. **Türklüğün perişan hali,** Osman Yüksel, 100 kuruş, bizde 80 kuruş.
3. **Farmasonlar,** Cevat Rifat Atilhan, 400 kuruş, bizde 300 kuruş.
4. **Bir gün Sovyet Rusya yıkılırsa,** Erhan Löken, 300 kuruş, bizde 250 kuruş.
5. **Esma-ül-Hüsna,** Ali Osman Tatlısu, 250 kuruş, bizde 200 kuruş.
6. **Bir nesli nasıl mahvettiler,** Osman Yüksel, 20 kuruş, bizde 15 kuurş.
7. **Türkçülük dâvası ve Türkiyede işkenceler,** Hikmet Tanju, 50 kuruş, bizde 40 kuruş.
9. **Bir yağmur başladı,** (Şiirler) Bekir Sıtkı Erdoğan, 100 kuruş, bizde 75 kuruş.

KARA KİTAP

Bir devrin yüz karası... Bayılıncıya kadar dövülen insanlar... Zindanlar, tabutluklar, zincirler... Yücelin aşkına dökülen ecel terleri... Canlı cesetler, mahzenlerde çürüyen, küf kokan insanlar... Kansız cinayetler... Bin bir facia...

«Karakitap» yakında çıkıyor. Siparişlerinizi şimdiden yapınız. Bayilerde 125 kuruşa satılacak olan bu kitap bizde 100 kuruştur. 100 kuruşluk posta pulu ile adresimize müracaat.

SERDENGEÇTİ

Sahibi ve Neşriyat Müdürü:
Osman YÜKSEL
Muhabere ve havale adresi:
P. K. 353 — ANKARA

ABONE ŞARTLARI

Sayı hesabıyladır.
6 sayısı 150, 12 sayısı 300 Kr.
Yabancı memleketler için
6 sayısı 200 kuruş
12 sayısı 400 kuruş

Basıldığı yer : ŞAKA MATBAASI Fiatı 30 kuruştur

www.ulkunet.com